

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми разширен състав)

20 декември 2023 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за реструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП за изчисляване на предварителните вноски за 2021 г. — Задължение за мотивиране — Ефективна съдебна защита — Равно третиране — Принцип на пропорционалност — Свобода на преценка на ЕСП — Възражение за незаконосъобразност — Свобода на преценка на Комисията — Ограничаване на действието на съдебното решение във времето“

По дело T-389/21

Landesbank Baden-Württemberg, установена в Щутгарт (Германия), представлявана от Н. Berger, М. Weber и D. Schoo, avocats,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от J. Kerlin, Т. Wittenberg и D. Ceran, подпомагани от Н.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey и L. Hesse, avocats,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, представлявана от D. Triantafyllou, A. Nijenhuis и A. Steiblyté,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, G. De Baere, D. Petrlík (докладчик), К. Kecsmár и S. Kingston, съдии,

секретар: S. Jund, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 7 март 2023 г.,

* Език на производството: немски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Landesbank Baden-Württemberg, иска отмяна на Решение SRB/ES/2021/22 на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 14 април 2021 година за изчисляване на предварителните вноски за 2021 г. в Единния фонд за реструктуриране (наричано по-нататък „обжалваното решение“) в частта, в която се отнася до него.

I. Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателят е публичноправна кредитна институция, установена в Германия. Той е включен в институционалната защитна схема (наричана по-нататък „ИЗС“) на Sparkassen-Finanzgruppe (финансова група на спестовните банки, Германия).
- 3 С обжалваното решение ЕСП определя в съответствие с член 70, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1) предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ЕФП) (наричани по-нататък „предварителните вноски“) за 2021 г. (наричан по-нататък „периодът на плащане на вноски за 2021 г.“) на институциите по член 2 във връзка с член 67, параграф 4 от този регламент (наричани по-нататък „институциите“), сред които е и жалбоподателят.
- 4 С акт за събиране на вземания от 21 април 2021 г. Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin, Федерална служба за надзор върху финансовите услуги, Германия) в качеството си на национален орган за реструктуриране (наричан по-нататък „НОП“) по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014 разпорежда на жалбоподателя да плати дължимата от него предварителна вноска за периода на плащане на вноски за 2021 г., както е определена от ЕСП.

II. Обжалваното решение

- 5 Обжалваното решение се състои от основен текст и три приложения.
- 6 В основния текст на обжалваното решение се описва процесът на определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г., който процес е приложим за всички институции.
- 7 По-специално, в раздел 5 от посоченото решение ЕСП определя годишното целево равнище, посочено в член 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент № 806/2014 по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1), за периода на плащане на вноски за 2021 г. (наричано по-нататък „годишното целево равнище“).

- 8 ЕСП обяснява, че е определил това годишно целево равнище на една осма от 1,35 % от изчисления на тримесечна база среден размер на гарантираните депозити на всички институции през 2020 г. (наричан по-нататък „средният размер на гарантираните депозити през 2020 г.“), получен въз основа на данните, предоставени от схемите за гарантиране на депозитите в съответствие с член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).
- 9 В раздел 6 от обжалваното решение ЕСП описва методиката, която да се използва за изчисляване на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г. В това отношение той уточнява в съображение 59 от посоченото решение, че за този период 13,33 % от предварителните вноски са изчислени на „национална основа“, тоест въз основа на данните, предоставени от институции, лицензирани на територията на съответната участваща държава членка (наричана по-нататък „националната основа“), в съответствие с член 103 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190) и с член 4 от Делегиран регламент 2015/63. Останалите предварителни вноски (а именно 86,67 %) са изчислени на „основа на банковия съюз“, тоест въз основа на данните, предоставени от всички институции, лицензирани на територията на всички държави членки, участващи в Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП) (наричани по-нататък „основата на съюза“ и „участващите държави членки“), в съответствие с членове 69 и 70 от Регламент № 806/2014 и член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81.
- 10 В същия раздел 6 от обжалваното решение ЕСП обяснява и че има по същество две категории институции, които дължат предварителни вноски. Първата категория включва институциите, които трябва да плащат фиксирана вноска с оглед на специфичните им характеристики, като например техният размер или естеството на дейността им. Изчисляването на предварителната вноска на тези институции се урежда от членове 10 и 11 от Делегиран регламент 2015/63.
- 11 Институциите от втората категория трябва да плащат коригирана спрямо рисковия им профил предварителна вноска, която ЕСП определя, като следва следните основни етапи.
- 12 На първия етап ЕСП изчислява в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014 „основната годишна вноска“ на всяка институция, която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на съответната институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити (наричани по-нататък „нетните задължения“), спрямо нетните задължения на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки. В съответствие с член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП приспада някои видове задължения от нетните задължения на институцията, които следва да се вземат предвид при определянето на тази вноска.

- 13 На втория етап от изчисляването на предварителната вноска ЕСП извършва корекция на основната годишна вноска спрямо рисковия профил на съответната институция в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква б) от Регламент № 806/2014. Той оценява този рисков профил въз основа на четирите групи показатели за риск, посочени в член 6 от Делегиран регламент 2015/63, които се състоят от показатели за риск. За да класифицира институциите според тяхното ниво на риск, най-напред ЕСП установява — за всеки показател за риск, приложен за периода на плащане на вноски за 2021 г. — клетки, в които институциите са групирани в съответствие с точка 3 от „Стъпка 2“ от приложение I към този делегиран регламент. На институциите, включени в една и съща клетка, е дадена обща стойност за дадения показател за риск, наречена „дискретизирана стойност“. Като съчетава дискретизираните стойности за всеки показател за риск, ЕСП изчислява „множителя за корекции в зависимост от профила на риска“ на съответната институция (наричан по-нататък „множителят за корекции за риск“). Като умножава основната годишна вноска на тази институция по нейния множител за корекции за риск, ЕСП получава „основната годишна вноска, коригирана в зависимост от рисковия профил“ на посочената институция.
- 14 На следващо място, ЕСП събира всички основни годишни вноски, коригирани в зависимост от рисковите профили, за да получи „общ знаменател“, използван за изчисляване на частта от годишното целево равнище, която всяка институция трябва да плати.
- 15 На последно място, ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция, като разпределя годишното целево равнище между всички институции въз основа на съотношението между основната годишна вноска, коригирана в зависимост от рисковия профил, от една страна, и общия знаменател, от друга страна.
- 16 В приложение I към обжалваното решение се съдържа индивидуален разчет за всяка институция, длъжна да плаща предварителни вноски, включително за жалбоподателя, и в този разчет са посочени резултатите от изчисляването на предварителната вноска на всяка от тези институции (наричан по-нататък „индивидуалният разчет“). Във всеки от тези разчети се посочва размерът на основната годишна вноска на съответната институция и стойността на нейния множител за корекции за риск, както на основа на съюза, така и на национална основа, като за всеки показател за риск се указва номерът на клетката, в която е включена посочената институция. Освен това индивидуалният разчет съдържа данни, които се използват за изчисляване на предварителните вноски на всички засегнати институции и които ЕСП е определил, като е събрал или комбинирал индивидуалните данни на всички тези институции. Накрая, този разчет съдържа данните, декларирани от съответната институция във формуляра за декларация и използвани при изчисляването на предварителната ѝ вноска.
- 17 Приложение II към обжалваното решение съдържа статистически данни относно изчисляването на предварителните вноски за всяка участваща държава членка в съкратена и обобщена форма. В това приложение се уточнява по-специално общият размер на предварителните вноски, които трябва да бъдат платени от съответните институции за всяка от тези държави членки. Освен това в посоченото приложение се указват за всеки показател за риск броят клетки, броят институции, включени във всяка от клетките, както и минималните и максималните стойности на тези клетки. При клетките на национална основа тези стойности, по съображения за поверителност, са намалени или увеличени с алеаторен размер, като се запазва първоначалното разпределение на институциите.

- 18 В приложение III към обжалваното решение, озаглавено „Оценка на коментарите, представени в рамките на консултацията относно предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране за 2021 г.“, се разглеждат становищата, представени от институциите в хода на консултативната процедура, която ЕСП провежда между 5 и 19 март 2021 г. с оглед на приемането на обжалваното решение.

III. Искания на страните

- 19 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваното решение, включително и приложенията му, в частта, в която се отнася до него,
 - при условията на евентуалност, да установи, че обжалваното решение е нищожно в частта, в която се отнася до него,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.
- 20 ЕСП моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски,
 - при условията на евентуалност, в случай на отмяна на обжалваното решение, да запази действието на това решение до замената му или поне за срок от шест месеца, считано от датата, на която съдебното решение ще влезе в сила.
- 21 Европейската комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

IV. От правна страна

- 22 Жалбоподателят изтъква първоначално десет основания в подкрепа на жалбата си, а именно:
- първо, нарушение на член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 3 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385),
 - второ, нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) поради непълнота на мотивите на обжалваното решение,
 - трето, нарушение на правото на ефективна съдебна защита, гарантирано с член 47, параграф 1 от Хартата,

- четвърто, възражение за незаконосъобразност на членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, основано на нарушение на правото на ефективна съдебна защита, гарантирано с член 47, параграф 1 от Хартата, и на принципа на правната сигурност,
 - пето, възражение за незаконосъобразност на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, основано на нарушение на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59, на член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1), на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, на принципа на прецизност на нормите, основан на правовата държава, както и на задължението за пълно отчитане на фактите, с мотива че тази разпоредба не може да претегли показателя за риск „членство в ИЗС“ (наричан по-нататък „показателят за риск ИЗС“), като вземе предвид показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за преструктуриране“,
 - шесто, нарушение на член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013, на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59, на членове 16 и 20 от Хартата, на принципа на пропорционалност и на принципа на добра администрация,
 - седмо, възражение за незаконосъобразност на членове 6, 7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, основано на нарушение на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, на членове 16 и 20 от Хартата, на принципа на пропорционалност и на задължението за отчитане на всички факти,
 - осмо, нарушение на членове 16 и 52 от Хартата поради неподходящото коригиране на предварителната вноска на жалбоподателя към неговия рисков профил,
 - девето, нарушение на членове 16, 20, 41 и 52 от Хартата, тъй като обжалваното решение било опорочено поради множество явни грешки в преценката,
 - десето, възражение за незаконосъобразност на член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63, основано на нарушение на член 103, параграф 7 от Директива 2014/59 и на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“.
- 23 Освен това в писмената си реплика жалбоподателят изтъква единадесето основание, а именно, от една страна, нарушение на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, както и на членове 16 и 17 от Хартата, и от друга страна, възражение за незаконосъобразност на членове 69 и 70 от Регламент № 806/2014, основано на нарушение на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, на принципа на пропорционалност, на членове 16 и 17 от Хартата, на изискванията на правовата държава и на принципите, произтичащи от решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (10/56, EU:C:1958:8).
- 24 Най-напред следва да се разгледат основанията, по които жалбоподателят повдига възражение за незаконосъобразност на членове 4—9 и 20 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, и след това основанията, които се отнасят пряко до законосъобразността на обжалваното решение.

А. По възраженията за незаконосъобразност на членове 4—9 и 20 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него

1. По четвъртото основание: възражение за незаконосъобразност на членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, доколкото нарушавали принципите на ефективна съдебна защита и на правната сигурност

- 25 Четвъртото основание се подразделя на две части.
- 26 Като начало следва да се отбележи, че член 4 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда, че ЕСП определя предварителните вноски, които се плащат от всяка институция, пропорционално на нейния профил на риска въз основа на информацията, предоставена от институцията, и при прилагането на методиката, описана в членове 4—13 от този делегиран регламент.
- 27 Член 5 от Делегиран регламент 2015/63 е озаглавен „Корекции за риск за основната годишна вноска“ и в него се посочват по-специално задълженията, които се изключват при изчисляването на тези вноски. В член 6 от този делегиран регламент са изброени показателите и групите показатели за риск, които ЕСП трябва да вземе предвид, за да оцени профила на риска на институциите, докато в член 7 от посочения делегиран регламент се уточнява относителното тегло на всеки показател и всяка група показатели за риск, което ЕСП трябва да приложи при оценяване на профила на риска на всяка институция.
- 28 Член 8 от Делегиран регламент 2015/63 от своя страна се отнася до прилагането на показателите за риск в специфични случаи.
- 29 Освен това член 9 от Делегиран регламент 2015/63, озаглавен „Прилагане на корекции за риск към базовата годишна вноска“, предвижда, че ЕСП определя множителя за корекции за риск въз основа на показателите за риск, посочени в член 6 от този делегиран регламент, в съответствие с формулата и процедурите, установени в приложение I към посочения делегиран регламент, и определя годишната вноска на всяка институция за всеки период на плащане на вноски, като умножава основната годишна вноска по множителя за корекции за риск в съответствие с формулата и процедурите, установени в приложение I към същия делегиран регламент.
- 30 На последно място, приложение I към Делегиран регламент 2015/63 установява процедурата за изчисляване на годишните вноски на институциите в няколко стъпки.

а) По първата част, отнасяща се до твърдяно нарушение на принципа на ефективна съдебна защита

- 31 Жалбоподателят поддържа, че членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и приложение I към него нарушават принципа на ефективна съдебна защита, закрепен в член 47, параграф 1 от Хартата. На първо място, тези разпоредби създавали непрозрачна система за изчисляване на предварителните вноски, тъй като за целите на това изчисляване предвиждали използването на информация, която била търговска тайна, а това не позволявало на ЕСП да представи пълни мотиви за решенията, с които се

определят посочените вноски. Всъщност, макар размерът на предварителната вноска на всяка институция да зависи от данните за другите институции, поради поверителността на тези данни не било допустимо те да бъдат разкрити на съответната институция.

- 32 На следващо място, посочените разпоредби създавали система за определяне на предварителните вноски, която се характеризирала с множество дискреционни правомощия на ЕСП, а това правело съответната правна уредба още по-непрозрачна.
- 33 На последно място, не било възможно Общият съд да упражни контрол за законосъобразност на обжалваното решение, тъй като той не разполагал с използвания от ЕСП софтуер за изчисляване на предварителните вноски, който бил необходим за проверката на изчисляването на тези вноски.
- 34 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 35 Както следва от точки 26—30 по-горе, в членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63 са посочени правилата, които ЕСП трябва да прилага, за да определи основната годишна вноска и да я коригира в зависимост от рисковия профил на институциите. След това тези правила са уредени по-подробно в приложение I към този делегиран регламент.
- 36 Съгласно тези разпоредби корекцията на основната годишна вноска на всяка институция в зависимост от нейния рисков профил се основава на сравнение на индивидуалните данни за всички засегнати институции. ЕСП обаче счита, че всички тези данни са търговска тайна, поради което не може да ги съобщи на институциите, чиято предварителна вноска е изчислена в решението за определяне на размера на тези вноски.
- 37 Ефективността на съдебния контрол, гарантиран в член 47 от Хартата, изисква заинтересованото лице да може да се запознае с основанията за взетото спрямо него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаване на тези основания по искане на това лице, без това да засяга правомощието на компетентния съд да изиска съобщаването на посочените мотиви от съответния орган, за да може заинтересованото лице да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглежданото решение (вж. решения от 26 април 2018 г., *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, т. 55, и от 24 ноември 2020 г., *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 и C-226/19, EU:C:2020:951, т. 43).
- 38 Освен това, предвид принципа на състезателност, който е част от правото на защита, посочено в член 47 от Хартата, страните в процеса би трябвало да могат да се запознаят с всички представени пред съда доказателства и становища, с цел да повлияят на решението му, и да ги обсъдят. Действително основното право на ефективно правно средство за съдебна защита не позволява съдебното решение да се основава на факти и документи, с които самите страни или само една от тях не са могли да се запознаят и по които не са могли да вземат отношение (вж. решения от 4 юни 2013 г., *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, т. 55 и 56, и от 23 октомври 2014 г., *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, т. 21).
- 39 В някои изключителни случаи обаче орган на Съюза може да възрази срещу това на заинтересованото лице да бъдат съобщени точните и пълни мотиви, които са основата на прието за него решение, като се позове на съображения, свързани с опазването на

поверителните данни. В такъв случай трябва да бъдат приложени механизми и правни норми, позволяващи да бъдат съвместени, от една страна, законосъобразните съображения за опазване на поверителните данни, които са били взети предвид при приемането на такова решение, и от друга, необходимостта на частноправния субект да бъде в достатъчна степен гарантирано зачитането на неговите процесуални права като правото на изслушване, както и състезателното начало (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 115—120; вж. също в този смисъл и по аналогия решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, С-584/10 Р, С-593/10 Р и С-595/10 Р, EU:C:2013:518, т. 125).

- 40 С оглед на особеното естество на предварителните вноски такова съвместяване трябва да се извърши и при изчисляване на тези вноски. Всъщност, както следва от съображения 105—107 от Директива 2014/59 и от съображение 41 от Регламент № 806/2014, с посочените вноски трябва да се гарантира, следвайки характерната за сектора на осигуряването логика, че финансовият сектор предоставя достатъчно финансови ресурси на ЕМП за изпълнението на функциите му, като едновременно с това се насърчава възприемането от съответните институции на по-малко рисков модел на функциониране. Съответно изчисляването на предварителните вноски се основава не на прилагането на ставка към дадена основа, а — в приложение на членове 102 и 103 от Директива 2014/59 и на членове 69 и 70 от Регламент № 806/2014 — на определянето на крайно целево равнище, което трябва да бъде достигнато от сбора от тези вноски, събрани преди 31 декември 2023 г. (наричано по-нататък „крайното целево равнище“), а след това — на годишно целево равнище, което трябва да се разпредели между институциите, лицензирани на територията на участващите държави членки (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 113).
- 41 Тъй като за крайното целево равнище е определено, че трябва да достигне поне 1 % от размера на гарантираните депозити на всички тези институции и основната годишна вноска на всяка институция се изчислява пропорционално на сумата на нетните ѝ задължения, по отношение на съвкупните нетни задължения на всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, очевидно самият принцип на метода за изчисляване на предварителните вноски, както следва от Директива 2014/59 и от Регламент № 806/2014, включва използването от ЕСП на данни — търговска тайна (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 114).
- 42 При все това институциите и органите на Съюза по принцип са длъжни в приложение на принципа на защита на търговската тайна, общ принцип на правото на Съюза, който е конкретизиран по-специално в член 339 ДФЕС, да не разкриват пред конкурентите на частен оператор предоставената от него поверителна информация (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 109 и 114 и цитираната съдебна практика).
- 43 При това положение Комисията и Съветът на Европейския съюз е следвало, при въвеждането на системата за изчисляване на предварителните вноски с Делегиран регламент 2015/63 и Регламент за изпълнение 2015/81, да съвместят опазването на търговската тайна и принципа на ефективна съдебна защита, така че представляващите

такава тайна данни да не могат да бъдат съобщени на заинтересованите лица и да не могат по-специално да бъдат включени в мотивите на решенията за определяне на размера на предварителните вноски.

- 44 Тази характеристика на системата за изчисляване на предварителните вноски все пак не е пречка за упражняването на ефективен съдебен контрол от съда на Съюза.
- 45 Всъщност, от една страна, в разпоредбите, чиято незаконосъобразност изтъква жалбоподателят, няма никаква пречка за това при приемане на решението си за определяне на предварителните вноски ЕСП, съгласно член 88, параграф 1, първа алинея от Регламент № 806/2014, да разкрие поверителна информация, която е получил в рамките на своята дейност, в съкратена или обобщена форма, така че съответните институции да не могат да бъдат идентифицирани (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 136).
- 46 От друга страна, когато мотивите на такова решение е трябвало да бъдат ограничени, за да се осигури защитата на поверителна информация, и в случай че пред юрисдикциите на Съюза са подадени жалби, които поставят под въпрос тази информация, авторът на това решение трябва да се обоснове пред юрисдикциите в рамките на състезателното производство (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., С-341/06 Р и С-342/06 Р, EU:C:2008:375, т. 110, и от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 145).
- 47 Когато е необходимо, за да упражнят ефективен съдебен контрол в съответствие с изискванията на член 47 от Хартата, юрисдикциите на Съюза могат да поискат от ЕСП да представи данни, годни да обосноват изчисленията, чиято точност се оспорва пред тях, като при необходимост гарантират поверителността на тези данни (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 146).
- 48 Освен това, като анализира всички правни и фактически обстоятелства, представени от ЕСП, съдът на Съюза следва да провери основателността на съображенията, посочени от този орган в подкрепа на възраженията му срещу съобщаването на данните, използвани за целите на изчисляването на предварителната вноска (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, С-584/10 Р, С-593/10 Р и С-595/10 Р, EU:C:2013:518, т. 126).
- 49 Ако се окаже, че посочените от ЕСП съображения действително не позволяват съобщаването на представени пред съда на Съюза данни или доказателства, е необходимо да се намери подходящ баланс между изискванията за право на ефективна съдебна защита, и по-специално за зачитане на състезателното начало, и изискванията, произтичащи от опазването на търговската тайна (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, С-584/10 Р, С-593/10 Р и С-595/10 Р, EU:C:2013:518, т. 128).
- 50 От гореизложеното следва, че изчисляването на предварителните вноски въз основа на данни, които са търговска тайна, в съответствие с членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63 и с приложение I към него, без тези данни да са предоставени на разположение на заинтересованите лица, само по себе си не означава, че тези разпоредби са несъвместими с принципа на ефективна съдебна защита.

- 51 Що се отнася до довода на жалбоподателя относно правото на преценка, с което разполагал ЕСП, от съдебната практика следва, че макар в областите, в които е необходимо да бъдат направени сложни икономически преценки, институция или орган на Съюза да разполага с право на преценка по икономически въпроси, това не означава, че съдът на Съюза не трябва да упражнява контрол върху възприетото от тази институция или този орган тълкуване на данни от икономическо естество. Съдът на Съюза трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените изводи (вж. решение от 10 декември 2020 г., *Comune di Milano/Комисия*, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 115 и цитираната съдебна практика).
- 52 При това положение само фактът, че ЕСП разполага с право на преценка, не означава, че Общият съд е възпрепятстван да упражни ефективен съдебен контрол върху обжалваното решение.
- 53 Накрая, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че Делегиран регламент 2015/63 нарушава принципа на ефективна съдебна защита, тъй като съдилищата на Съюза не могат да проверят дали размерът на предварителната вноска на дадена институция е изчислен точно.
- 54 В това отношение жалбоподателят само поддържа, без да прави други уточнения, че подобна проверка предполага Общият съд да разполага с използвания от ЕСП софтуер, който обаче не му е бил предоставен. Това обстоятелство обаче не може да постави под въпрос законосъобразността на членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него. В допълнение тези разпоредби не са пречка за това Общият съд да приеме сред мерките, предвидени по-специално в Процедурния му правилник, тези, които счита за подходящи за проверка на размера на предварителната вноска.
- 55 С оглед на посоченото по-горе твърденията за наличие на четвъртото основание в първата му част трябва да бъдат отхвърлени.

б) По втората част, отнасяща се до твърдяно нарушение на принципа на правната сигурност

- 56 Втората част от четвъртото основание се подразделя по същество на три оплаквания.
- 1) По първото оплакване, а именно че членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и приложение I към него не позволявали на институциите предварително да изчисляват предварителните си вноски*
- 57 Жалбоподателят твърди, че членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и приложение I към него нарушават принципа на правната сигурност, тъй като не му позволяват предварително да изчисли предварителната вноска, която дължи през даден период на плащане на вноски, поради множеството дискреционни правомощия, с които ЕСП разполага по силата на тези разпоредби. Впрочем ЕСП упражнил тези дискреционни правомощия, като приел вътрешни решения, уточняващи методологията за изчисляване на предварителните вноски (наричани по-нататък „междинните решения“), които обаче не били нито публикувани, нито достъпни за жалбоподателя. Това показвало, че структурата

на оспорваните разпоредби от посочения делегиран регламент не разкрива „подходяща плътност“, която да позволява да се изключи всякакъв произвол от страна на съответните органи на Съюза.

- 58 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 59 Като начало следва да се определи точният обхват на настоящото възражение за незаконосъобразност.
- 60 В това отношение, от една страна, се налага изводът, че въпреки използваната от жалбоподателя формулировка при обозначаване на настоящото възражение за незаконосъобразност, доводите му са съсредоточени върху съответствието на членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63 с принципа на правната сигурност. За сметка на това жалбоподателят не изтъква никакви самостоятелни и целенасочени доводи относно законосъобразността на членове 4, 5, 8 и 9 от този делегиран регламент или на приложение I към него, които да надхвърлят доводите му относно членове 6 и 7 от посочения делегиран регламент. Ето защо от това следва да се заключи, че настоящото възражение за незаконосъобразност всъщност се отнася до членове 6 и 7 от този делегиран регламент.
- 61 От друга страна, следва да се отбележи, че съгласно тези разпоредби ЕСП трябва да коригира основната годишна вноска на институциите, като вземе предвид четири групи показатели за риск, като всяка група се състои от показатели за риск, които на свой ред могат да бъдат съставени от подпоказатели за риск.
- 62 Що се отнася обаче до първите три групи показатели за риск, посочени в член 6, параграф 1, букви а)–в) от Делегиран регламент 2015/63, жалбоподателят не е представил пред Общия съд никакво конкретно доказателство, за да оспори тяхната законосъобразност поради предполагаемото им противоречие с принципа на правната сигурност. Освен това, що се отнася до групата показатели за риск, посочена в член 6, параграф 1, буква г) от този делегиран регламент, наречена „допълнителни показатели за риска, които се определят от органа за реструктуриране“ (наричана по-нататък „група показатели за риск IV“), жалбоподателят не твърди, че показателят за риск „степената, в която в миналото е прибягвано до извънредна публична финансова подкрепа“, който е един от показателите за риск от група показатели за риск IV, е неясен и следователно противоречи на този принцип.
- 63 Ето защо от това следва да се заключи, че настоящото възражение за незаконосъобразност се отнася до твърдяното несъответствие с принципа на правната сигурност на показателите за риск от група показатели за риск IV, с изключение на показателя за риск „степената, в която в миналото е прибягвано до извънредна публична финансова подкрепа“.
- 64 След тези уточнения следва да се припомни, че съгласно съдебната практика принципът на правната сигурност изисква, от една страна, правните норми да бъдат ясни и точни, а от друга страна, прилагането им да е предвидимо за правните субекти, особено когато могат да имат неблагоприятни последици. Посоченият принцип изисква по-специално правната уредба да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага, като те трябва да имат възможност да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно тях (решения от 29 април 2021 г., *Banco de Portugal и др.*, C-504/19, EU:C:2021:335, т. 51, и от 16 февруари 2022 г., *Полша/Парламент и Съвет*, C-157/21, EU:C:2022:98, т. 319).

- 65 Все пак не може да се счита, че тези изисквания не допускат при приемането на дадена норма институция на Съюза да използва абстрактно правно понятие или че налагат в такава норма да се посочват различните конкретни хипотези, в които тя може да бъде приложена, доколкото е невъзможно всички такива хипотези да бъдат предварително определени от посочената институция (вж. по аналогия решения от 20 юли 2017 г., *Marco Tronchetti Provera* и др., C-206/16, EU:C:2017:572, т. 39 и 40, и от 16 февруари 2022 г., *Полша/Парламент и Съвет*, C-157/21, EU:C:2022:98, т. 320).
- 66 Вследствие на това разпоредба на акт на Съюза нарушава принципа на правната сигурност само ако поради своята неяснота съдържа двусмисленост, която да попречи на правните субекти с достатъчна сигурност да отхвърлят евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на тази норма (вж. в този смисъл решения от 14 април 2005 г., *Белгия/Комисия*, C-110/03, EU:C:2005:223, т. 31, и от 22 май 2007 г., *Mebrom/Комисия*, T-216/05, EU:T:2007:148, т. 108).
- 67 Също така фактът, че акт на Съюза предоставя право на преценка на органите, отговарящи за прилагането му, сам по себе си не противоречи на изискването за предвидимост, при условие че обхватът и редът за упражняване на това право са определени достатъчно ясно, с оглед на преследваната законна цел, за да се осигури подходяща защита срещу произвол (вж. решение от 16 февруари 2022 г., *Полша/Парламент и Съвет*, C-157/21, EU:C:2022:98, т. 321 и цитираната съдебна практика)
- 68 С оглед на тези съображения следва да се провери дали методологията за изчисляване на предварителните вноски, доколкото е повлияна от група показатели за риск IV, е определена достатъчно точно, за да могат правните субекти с достатъчна сигурност да отхвърлят евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на разпоредбите относно тази група показатели за риск.
- 69 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателят не твърди, че понятията, използвани в членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63, са толкова двусмислени, че той не може с достатъчна сигурност да отхвърли евентуалните съмнения относно техния обхват или смисъл.
- 70 Що се отнася по-специално до понятията, използвани в член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63, в съдебното заседание жалбоподателят признава по същество, че разбира смисъла, който трябва да бъде влаган в посочените понятия. Действително той не е съгласен с възприетото от ЕСПП тълкуване на някои от тези понятия, по-специално на израза „бизнес модела като цяло“, но не оспорва, че те имат определяем смисъл, така че е възможно с достатъчна сигурност да се отхвърлят евентуалните съмнения относно техния обхват или смисъл.
- 71 Това важи в още по-голяма степен предвид факта, че по-голямата част от използваните в член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63 понятия са определени в съображение 98 от обжалваното решение и в бележки под линия 36—40 от него, които препращат към няколко разпоредби от приложимата правна уредба. Жалбоподателят обаче не поддържа, че съответните определения не са видни в тези разпоредби.
- 72 За сметка на това следва да се отбележи, както жалбоподателя, че членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63 предоставят свобода на преценка на ЕСП.

- 73 Всъщност съгласно член 6, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2015/63 група показатели за риск IV се състои от три показателя за риск, а именно, първо, „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, второ, „членството в [ИЗС]“ и трето, „степената, в която в миналото е прибягвано до извънредна публична финансова подкрепа“.
- 74 Съгласно член 6, параграф 5, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 при определянето на тези показатели за риск ЕСП трябва да взема под внимание „вероятността съответната институция да прибягне до реструктуриране и [...] произтичащата от това вероятност при реструктурирането да бъде използван механизмът за финансиране на реструктурирането“.
- 75 От текста на член 6, параграф 5, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 следва, че тази разпоредба предоставя на ЕСП свобода на преценка относно начина, по който при определянето на посочените показатели за риск той трябва да „взема под внимание“ „вероятността съответната институция да прибягне до реструктуриране и [...] произтичащата от това вероятност при реструктурирането да бъде използван механизмът за финансиране на реструктурирането“, тъй като посочените в тази разпоредба критерии трябва да бъдат уточнени от ЕСП, за да може да бъдат приложени към конкретен случай.
- 76 Що се отнася до първия показател за риск, включен в група показатели за риск IV и свързан с търговската дейност, задбалансовите експозиции, сложността и възможността за реструктуриране, член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда няколко елемента, които ЕСП трябва да вземе предвид при определянето на този показател и някои от които могат да доведат до засилване на риска в профила на съответната институция, а други — до неговото понижаване.
- 77 Съответно елементите, които могат да доведат до засилване на риска в профила, са четири на брой, а именно, първо, „значимостта на търговските дейности в сравнение с размера на балансовото число, размера на собствените средства, рисковаността на експозициите и бизнес модела като цяло“, второ, „значимостта на задбалансовите експозиции спрямо балансовото число, размера на собствените средства и рисковаността на експозициите“, трето, „значимостта на стойността на деривативите в сравнение с балансовото число, размера на собствените средства, рисковаността на експозициите и бизнес модела като цяло“ и четвърто, „степената, в която [...] бизнес модела и организационната структура на институцията се смятат за сложни“.
- 78 Елементите, които могат да доведат до понижаване на посочения риск в профила, са два, а именно „относителните стойности на деривативите, за които е извършен клиринг чрез централен контрагент (ЦК)“ и „степената, в която [...] дадена институция може да бъде реструктурирана своевременно и без законодателни пречки“.
- 79 От текста на член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63 следва, че тази разпоредба предоставя на ЕСП свобода на преценка относно „значимостта“, която ЕСП трябва да отдаде на „търговските дейности“, на „задбалансовите експозиции“ и на „стойността на деривативите“, и относно съотношението между различните елементи, посочени в тази разпоредба.

- 80 Съответно, макар от член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63 да следва, че съгласно посочения в тази разпоредба първи подпоказател за риск значимостта на „търговските дейности“ трябва да се сравни с размера на балансовото число, размера на собствените средства, рисковаността на експозициите и бизнес модела като цяло, посочената разпоредба не съдържа уточнения конкретно как да се извършва това сравнение.
- 81 Същото се отнася и до втория и третия подпоказател за риск, предвидени в член 6, параграф 6, буква а), подточки ii) и iii) от Делегиран регламент 2015/63.
- 82 Освен това, що се отнася до определянето на показателя за риск ИЗС, от член 6, параграф 7 от Делегиран регламент 2015/63 следва, че ЕСП трябва да вземе под внимание дали размерът на средствата, които са на разположение незабавно, е подходящ с оглед на размера на необходимите средства, „за да позволи надеждна и ефективна подкрепа за съответната институция“, както и степента на правна или договорна сигурност, че тези средства „ще бъдат изцяло използвани преди искането за извънредна публична подкрепа“.
- 83 От текста на тази разпоредба следва, че ЕСП разполага със свобода на преценка във връзка със спазването на предвидените в същата разпоредба условия, които се отнасят до това размерът на средствата, които са на разположение от съответната ИЗС, да бъде подходящ с оглед на средствата, необходими за финансиране на съответната институция, и до степента на правна или договорна сигурност относно тези средства.
- 84 Същото се отнася и до определянето на относителното тегло на различните показатели за риск в група показатели за риск IV, предвидено в член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63.
- 85 Всъщност, макар в член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 да се посочва ясно относителното тегло на трите показателя за риск, които съставят група показатели за риск IV и са посочени в точка 73 по-горе, от тази разпоредба не следва по какъв начин трябва да се претеглят различните подпоказатели за риск в рамките на първите два показателя за риск. По-специално в посочената разпоредба не се уточнява дали относителното тегло трябва да се разпредели пропорционално между такива подпоказатели за риск. Съответно член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 предоставя на ЕСП право на преценка да определи относителното тегло на различните подпоказатели за риск, съставляващи тези показатели за риск, които трябва да се вземат предвид в съответствие с член 6, параграфи 5—7 от Делегиран регламент 2015/63.
- 86 При това положение следва да се провери дали член 6, параграфи 5—7 и член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 могат да се считат, в съответствие с припомнената в точка 67 по-горе съдебна практика, за разпоредби, които определят достатъчно ясно обхвата и реда за упражняване на предоставеното на ЕСП право на преценка с оглед на преследваната законна цел, така че да осигуряват подходяща защита срещу произвол и правните субекти да могат с достатъчна сигурност да отхвърлят евентуалните съмнения относно обхвата или смисъла на посочените разпоредби.
- 87 Когато дадена разпоредба предоставя на институциите или органите на Съюза правомощие да възлагат парични задължения, следва да се установи с оглед на всички релевантни обстоятелства дали тя определя достатъчно ясно обхвата и реда за упражняване на това

правомощие, за да се даде възможност на правните субекти да предвидят условията, при които ще бъде наложено такова задължение (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 16 февруари 2022 г., Полша/Парламент и Съвет, C-157/21, EU:C:2022:98, т. 319—321).

- 88 По-специално следва да се прецени дали осведоменият оператор може, като при нужда потърси услугите на правен и икономически съветник, да предвиди достатъчно точно методиката на изчисление и размера на такива задължения, като се има предвид, че фактът, че този оператор не може предварително да узнае с точност равнището на посочените задължения, които институцията или органът на Съюза ще наложи във всеки конкретен случай, не може да представлява нарушение на принципа на правната сигурност (вж. в този смисъл и по аналогия решения от 17 юни 2010 г., Lafarge/Комисия, C-413/08 P, EU:C:2010:346, т. 95, и от 18 юли 2013 г., Schindler Holding и др./Комисия, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 58 и цитираната съдебна практика).
- 89 В това отношение следва по-специално да се прецени дали при упражняването на правото им на преценка институцията или органът на Съюза е воден(а) от някои обективни показатели, които позволяват на правните субекти да предвидят достатъчно точно методиката на изчисление и размера на задълженията, които ще бъдат възложени. Сред тези показатели в частност са и правилата за поведение, които институцията или органът на Съюза сам(а) си е наложил(а) в тази област и които ограничават правото им на преценка (вж. в този смисъл решение от 17 юни 2010 г., Lafarge/Комисия, C-413/08 P, EU:C:2010:346, т. 95). Подобни показатели обаче могат да произтичат и от постоянната, известна и достъпна административна практика на тази институция или орган (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2012 г., Ecka Granulate и non ferrum Metallpulver/Комисия, T-400/09, непубликувано, EU:T:2012:675, т. 31).
- 90 Също така ясното определяне в приложимата правна уредба на резултата, който следва да бъде постигнат, може да бъде релевантен показател за правните субекти, позволяващ да се предвиди начинът, по който институцията или органът на Съюза ще упражни правото си на преценка (вж. по аналогия решение от 4 май 2016 г., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, т. 100). Това важи в още по-голяма степен, ако конкретният метод или механизъм за постигане на този резултат е предписан от разглежданата правна уредба (вж. в този смисъл решение от 4 май 2016 г., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, т. 101).
- 91 В случая следва да се отбележи, на първо място, че приложимата правна уредба предвижда резултата, който трябва да бъде постигнат, а именно че наличните финансови средства в ЕФП трябва да достигнат крайното целево равнище в края на първоначалния осемгодишен срок, считано от 1 януари 2016 г. (наричан по-нататък „първоначалният срок“), както и метод за постигане на този резултат, а това намалява въздействието на правото на преценка, което ЕСП упражнява при определянето на предварителните вноски. От една страна, размерът на предварителната вноска на всяка институция зависи от размера на годишното целево равнище, определен от ЕСП въз основа на неговата оценка на сумата, която към 31 декември 2023 г. отговаря на поне 1 % от гарантираните депозити във всички участващи държави членки съгласно член 69, параграфи 1 и 2 от Регламент № 806/2014.
- 92 От друга страна, както следва от точка 12 по-горе, предварителната вноска на всяка институция се определя по-специално въз основа на основната годишна вноска, която се изчислява въз основа на размерите на нетните задължения на съответните институции. ЕСП обаче не упражнява никакво право на преценка при определянето на тези размери. Освен това съответната институция е запозната с размера на нетните си задължения и

може да има достъп до общия размер на нетните задължения на другите институции, без да може да изисква, поради опазването на търговската тайна, да получи достъп до поверителните индивидуални данни на други институции, за да провери изчислението на посочените размери (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕУ:С:2021:601, т. 114).

- 93 На второ място, основната годишна вноска се коригира с оглед на рисковия профил на съответната институция, като се има предвид, че съгласно член 9, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63 множителят за корекции за риск е в диапазона между 0,8 и 1,5.
- 94 Тази корекция се изчислява въз основа на преценката на четирите групи показатели за риск, предвидени в член 6 от Делегиран регламент 2015/63. Както обаче бе отбелязано в точка 62 по-горе, жалбоподателят не е представил никакви доказателства пред Общия съд, които да удостоверят неяснотата на първите три групи показатели за риск, като тези групи определят 80 % от рисковия профил на всяка институция съгласно член 7, параграф 1 от посочения делегиран регламент.
- 95 Също така жалбоподателят не изтъква неяснота на показателя за риск „степената, в която в миналото е прибегнато до извънредна публична финансова подкрепа“, който е включен в група показатели за риск IV и в съответствие с член 7, параграф 4, първа алинея, буква в) от Делегиран регламент 2015/63 има относително тегло от 10 % в тази група.
- 96 От това следва, че показателите за риск, чиято неяснота изтъква жалбоподателят и във връзка с които ЕСП упражнява определено право на преценка, оказват влияние върху рисковия профил на институцията само до под 20 %. Освен това въздействието на тези показатели върху окончателния размер на предварителната вноска е още по-малко предвид факта, че ЕСП не упражнява никакво право на преценка относно определянето на размера на основната годишна вноска и че корекцията на тази вноска спрямо рисковия профил на дадена институция е ограничена отчетливо до предварително определен диапазон от 0,8 до 1,5, както бе припомнено в точка 93 по-горе.
- 97 При това положение не може да се счита, че обхватът и редът за упражняване на правото на преценка, което член 6, параграфи 5—7 и член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 предоставят на ЕСП, не са достатъчно регламентирани или достатъчно ясно определени с оглед на преследваната законна цел и следователно че не осигуряват подходяща защита срещу произвол.
- 98 Това важи в още по-голяма степен предвид факта, че жалбоподателят е осведомен оператор, който може, като при нужда потърси услугите на правен и икономически съветник, да предвиди достатъчно точно методиката на изчисление и размера на предварителната си вноска.
- 99 Този извод не може да бъде оборен с довода на жалбоподателя, че членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63 нарушават принципа на правната сигурност, тъй като ЕСП е упражнил предоставеното с тези разпоредби право на преценка посредством междинните решения, които не са били публикувани или достъпни по друг начин.
- 100 Всъщност ЕСП носи отговорност за евентуалното приемане или недостъпност на такива решения и това приемане или недостъпност не са предвидени в членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63.

- 101 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че жалбоподателят не е доказал, че членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63 нарушават принципа на правната сигурност.
- 102 Следователно първото оплакване по втората част от четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено.
- 2) По второто оплакване, а именно че Комисията е можела да установи друга методика за изчисляване на предварителните вноски*
- 103 Жалбоподателят изтъква, че Комисията е можела да установи методика за изчисляване на предварителните вноски, при която да се вземат предвид само данните за съответната институция, така че да не бъде необходимо да се използват поверителни данни на други институции. Съответно подобна методика на изчисление щяла да позволи на жалбоподателя да разбере по-добре обхвата на задълженията си и поради това нямало да бъде в разрез с принципа на правната сигурност.
- 104 ЕСП оспорва тези доводи.
- 105 Като начало следва да се припомни, че в контекста на делегирано правомощие по смисъла на член 290 ДФЕС Комисията разполага с широко право на преценка при упражняване на предоставените ѝ правомощия, когато е призвана по-специално да извършва комплексни преценки и оценки (вж. в този смисъл решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия, С-44/16 Р, ЕU:С:2017:357, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 106 Такъв е случаят, що се отнася до определянето на критериите за коригиране на предварителните вноски в зависимост от рисковия профил съгласно член 103, параграф 7 от Директива 2014/59.
- 107 В това отношение следва да се припомни, че особеното естество на тези вноски се изразява в това, че с тях — видно от съображения 105—107 от Директива 2014/59 и от съображение 41 от Регламент № 806/2014 — трябва да се гарантира, следвайки характерната за сектора на осигуряването логика, че финансовият сектор предоставя достатъчно финансови ресурси на ЕМП за изпълнението на функциите му, като едновременно с това се насърчава възприемането от съответните институции на по-малко рисково поведение (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 113).
- 108 В този контекст и както следва от съображение 114 от Директива 2014/59, законодателят на Съюза е възложил на Комисията да уточни с делегиран акт начина за коригиране на вноските на институциите в механизмите за финансиране на реструктурирането в съответствие с техния рисков профил.
- 109 В същия дух в съображение 107 от тази директива се уточнява, че за да се осигури справедливо изчисляване на предварителните вноски и да се насърчи възприемането на по-малко рисково поведение вноските към националните механизми за финансиране следва да отразяват степента на кредитен, пазарен и ликвиден риск, поет от институциите.
- 110 От гореизложеното следва, че Комисията е трябвало да изготви правила за коригиране на предварителните вноски в зависимост от рисковия профил на институциите, като преследва две свързани цели, а именно, от една страна, да гарантира отчитането на

различните рискове, които пораждат дейностите на банковите или в по-широк план финансовите институции, и от друга страна, да насърчи същите тези институции да възприемат по-малко рисково поведение.

- 111 Както обаче е видно от документите, свързани с приемането на Делегиран регламент 2015/63, по-специално документите „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund“ (Техническо изследване на JRC в подкрепа на законодателството от второ ниво на Комисията за вноските, основани на риска, в (Единния) фонд за реструктуриране, наричано по-нататък „техническото изследване на JRC“) и „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements“ (Работен документ на службите на Комисията: оценки на прилагането на предложената методология за изчисляване на вноските в механизмите за финансиране на реструктурирането), изготвянето на такива правила предполага сложни преценки и оценки от страна на Комисията, доколкото тя трябва да разгледа различните данни, с оглед на които се определят различните видове риск в банковия и финансовия сектор.
- 112 При това положение, що се отнася до методиката за коригиране на основните годишни вноски на основание член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, контролът на съда на Съюза трябва да се свежда до проверка дали упражняването на предоставеното на Комисията право на преценка не е опорочено поради явна грешка или злоупотреба с власт или пък дали тя явно не е превишила пределите на това право (вж. в този смисъл решение от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60).
- 113 В случая следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателят не обяснява как само по себе си обстоятелството, че Комисията е можела да установи методика за изчисляване на предварителните вноски, различна от установената в Делегиран регламент 2015/63, води до това делегираният регламент да е опорочен поради такава явна грешка или такава злоупотреба с власт, да превишава явно пределите на предоставеното на Комисията право на преценка или да нарушава изискванията на принципа на правната сигурност, припомнени в точка 64 по-горе.
- 114 От друга страна, вярно е, че при липсата на данни за другите институции, които представляват търговска тайна и следователно не могат да бъдат съобщени на жалбоподателя, последният не може предварително да изчисли точния размер на предварителните вноски, които трябва да направи.
- 115 Както обаче бе посочено в точка 41 по-горе, самият принцип на методиката за изчисляване на предварителните вноски, произтичащ от Директива 2014/59 и от Регламент № 806/2014, чиято валидност не е оспорена, предполага ЕСП да използва данни, които са търговска тайна.
- 116 При това положение сам по себе си фактът, че Комисията е можела да възприеме друга методика за изчисляване на предварителните вноски, не представлява нарушение на принципа на правната сигурност.
- 117 Следователно настоящото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване, а именно нарушение на член 12 от Регламент № 2016/1011

- 118 Жалбоподателят поддържа, че членове 6 и 7 от Делегиран регламент 2015/63 не отговарят на изискването, предвидено в член 12, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 2016 г., стр. 1). Съгласно тази разпоредба, за да се определи даден бенчмарк в областта на регулирането на финансовите пазари, е необходимо да се използва методика, която да „съдържа ясни правила, които определят как и кога при изготвянето на бенчмарка може да бъде упражнено правото на преценка“.
- 119 ЕСП оспорва тези доводи.
- 120 Следва да се отбележи, че както е видно и от самото му заглавие, Регламент 2016/1011 се отнася до индексите, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове.
- 121 Поради това Регламент 2016/1011 не може да се прилага за определянето на предварителните вноски. Следователно жалбоподателят не може да твърди, че Делегиран регламент 2015/63 не е съвместим с изискванията за прозрачност и точност, произтичащи от член 12 от посочения регламент.
- 122 Ето защо настоящото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

в) Заключение по четвъртото основание

- 123 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на четвъртото основание трябва да бъдат отхвърлени.

2. По петото основание: възражение за незаконосъобразност на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, доколкото с него се нарушавали редица норми от по-висок ранг

- 124 Петото основание се подразделя на четири части.

а) По първата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 и с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013

- 125 Жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 е несъвместим с член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 и с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013, доколкото предвижда относително тегло на показателя за риск ИЗС, което разграничава институциите, принадлежащи към една и съща ИЗС, тъй като при прилагането на това тегло ЕСП трябва да вземе предвид относителното тегло на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.

- 126 По-специално, съгласно член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013 защитният ефект на ИЗС съществувал всеобхватно и еднакво за всички институции, които са членове на тази схема. Освен това съществувала гаранция, че средствата по ИЗС ще бъдат използвани изцяло, преди да може да се поиска извънредна финансова подкрепа от публични средства, в съответствие с член 113, параграф 7, буква б) от Регламент № 575/2013.
- 127 При това положение разграничаването на институциите, принадлежащи към една и съща ИЗС, въз основа на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ по силата на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 било в противоречие с еднаквото и последователно третиране на всички членове на такава ИЗС, което се изисква от член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 и член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013.
- 128 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 129 Съгласно член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, когато прилага показателя за риск ИЗС, ЕСП взема под внимание относителното тегло на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.
- 130 Оттук следва, че когато няколко институции са част от една и съща ИЗС, на институциите, по отношение на които се дава по-добро относително тегло на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ спрямо други членове на тази ИЗС, може да бъде дадено по-изгодно относително тегло на показателя за риск ИЗС спрямо другите членове.
- 131 В този контекст от член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 следва, че на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за уточняване на понятието „коригиране на основните годишни вноски в зависимост от рисковия профил на институциите“, „като взема предвид“ обстоятелството, че институцията е част от ИЗС.
- 132 При все това нищо в член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 или в останалия текст на този член не указва как Комисията трябва да взема предвид тази принадлежност към ИЗС. Съответно не е предвидено, че Комисията трябва да придава еднакво относително тегло на всички институции, които са част от една и съща ИЗС.
- 133 Освен това, както следва от точки 107—111 по-горе, Комисията разполага с широко право на преценка по отношение на методиката за коригиране на основните годишни вноски на основание член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, включително определянето на критерия относно принадлежността на институциите към ИЗС. Следователно контролът на съда на Съюза трябва да се свежда до проверка дали упражняването на това право на преценка не е опорочено поради явна грешка или злоупотреба с власт или пък дали Комисията явно не е превишила пределите на това право.
- 134 В това отношение, най-напред, ЕСП и Комисията обясняват, без това да се оспорва, че членовете на ИЗС като тази, от която е част жалбоподателят, нямат безусловно право да получават от такава ИЗС подкрепа, която да покрива всичките им задължения, а че ИЗС разполага с известна свобода на преценка, за да реши дали следва да се окаже подкрепа на един от нейните членове.

- 135 На следващо място, ЕСП и Комисията посочват, че неизпълнението на задължения от страна на институцията с обширен и сложен баланс би могло напълно да изчерпи средствата на такава ИЗС. Жалбоподателят обаче не е представил доказателства, за да обори това твърдение.
- 136 Освен това жалбоподателят не е представил пред Общия съд никакви конкретни доказателства, които да поставят под въпрос факта, че показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ позволява да се прецени дали институцията разполага с обширен и сложен баланс.
- 137 При това положение жалбоподателят не е доказал, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 е опорочен поради явна грешка или злоупотреба с власт или пък че явно превишава пределите на правото на преценка, предоставено на Комисията с член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59.
- 138 На последно място, що се отнася до възражението за незаконосъобразност поради несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013, следва да се констатира, най-напред, че последната разпоредба определя условията за одобряване на ИЗС за пруденциални цели, а не изчислението на предварителните вноски.
- 139 Несъмнено по силата на член 2, параграф 1, точка 8 от Директива 2014/59 ЕСП може да взема предвид само ИЗС, одобрени в съответствие с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013. Нищо в текста на член 113, параграф 7 от този регламент обаче не забранява да се прави разграничение между институциите, които са част от една и съща ИЗС, за целите на изчисляването на предварителните вноски.
- 140 Освен това, макар член 113, параграф 7, буква б) от Регламент № 575/2013 да предвижда, че за да бъде призната за пруденциални цели, ИЗС трябва да може да осигури необходимата подкрепа на своите членове по поетите задължения чрез средства, които са налични по всяко време, тази разпоредба не стига дотам да изисква ИЗС да разполага с достатъчно средства, за да се избегне реструктурирането на всички нейни членове, включително на всички големи институции.
- 141 Този извод не се опровергава от член 5 от Насоки (ЕС) 2016/1994 на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 4 ноември 2016 година относно подхода за признаването на [ИЗС] за пруденциални цели от националните компетентни органи съгласно Регламент № 575/2013 (ОВ L 306, 2016 г., стр. 37), на който се позовава жалбоподателят. Тази разпоредба, която съдържа насоки за прилагането на член 113, параграф 7, буква б) от Регламент № 575/2013, също не предвижда, че ИЗС трябва да разполага с достатъчно средства, за да се избегне реструктурирането на всички нейни членове.
- 142 С оглед на посоченото по-горе твърденията за наличие на петото основание в първата му част трябва да бъдат отхвърлени.
- б) По втората част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“ и принципа на равно третиране***

- 143 Втората част от петото основание се подразделя по същество на две оплаквания.

1) По първото оплакване: нарушение на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“

- 144 Жалбоподателят твърди, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 нарушава „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, който произтича от принципа на пропорционалност, закрепен в членове 16, 17 и 52 от Хартата, от член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и от член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59.
- 145 С оглед на този принцип не можело да се разбере ясно и точно как показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ свидетелствал за риска от реструктуриране на жалбоподателя в съответствие с член 6, параграф 5, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63.
- 146 Освен това не съществувала достатъчна обективна връзка между показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, посочен в член 7, параграф 4, първа алинея, буква а) от Делегиран регламент 2015/63, и този за членство в ИЗС, предвиден в член 7, параграф 4, първа алинея, буква б) от същия делегиран регламент, за да се обоснове относителното тегло на последния показател за риск.
- 147 Накрая, като установявал връзка между тези два показателя, Делегиран регламент 2015/63 въвеждал двойно отчитане на първия показател, който вече бил взет предвид при изчисляването на предварителната вноска по силата на член 6, параграф 5, буква а) от посочения делегиран регламент.
- 148 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 149 Без да е необходимо да се разглежда дали Директива 2014/59 или друга норма от правото на Съюза закрепва „принцип на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, първото оплакване по втората част от петото изтъкнато от жалбоподателя основание трябва да се разбира в смисъл, че той поддържа по същество, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 е опорочен поради явна грешка в преценката, тъй като възпрепятства ЕСП да коригира по подходящ начин основните годишни вноски спрямо действителния рисков профил на институциите.
- 150 В това отношение, най-напред от точки 107—111 по-горе следва, че Комисията разполага с широка свобода на преценка по отношение на прилагането на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59.
- 151 На следващо място, жалбоподателят не представя пред Общия съд никакво конкретно доказателство, за да оспори твърдението на ЕСП, че показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ е обективен критерий, който позволява в рамките на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 да се прецени вероятността дадена институция да поиска подкрепа от ИЗС, която последната не би могла да предостави, така че да има опасност тази институция да бъде подложена на реструктуриране. Съответно нищо не сочи, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 не позволява предварителната вноска да бъде коригирана спрямо действителния рисков профил на съответната институция.

- 152 На последно място, противно на поддържаното от жалбоподателя, методиката, предвидена в член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, не води до двойно отчитане на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.
- 153 Всъщност, от една страна, съгласно член 6, параграф 5, буква а) от Делегиран регламент 2015/63 показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ се прилага за всички институции, чиято предварителна вноска е коригирана с оглед на рисковия им профил. За сметка на това за целите на прилагането на член 7, параграф 4, втора алинея от този делегиран регламент посоченият показател за риск се прилага само за тези от институциите, които са включени в ИЗС. От друга страна, съгласно член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63 показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ има за цел да се оценят рисковете на въпросната институция, по-специално поради активите, които има в счетоводния ѝ баланс, нейния бизнес модел и организационната ѝ структура. За сметка на това, когато този показател за риск се прилага в рамките на член 7, параграф 4, втора алинея от този делегиран регламент, той се използва за претегляне на показателя за риск ИЗС и цели да се оценят рисковете от членуваща в дадена ИЗС институция за способността на посочената ИЗС да подкрепя членовете си. Всъщност, както следва от посочените в точки 163 и 164 по-горе съображения, рисковете, оценени с прилагането на посочения показател за риск, може да са различни за различните институции и даже може да бъдат толкова високи, че дадена ИЗС да не е в състояние да се справи с тях в случай на неизпълнение на задълженията от страна на членуваща в нея институция.
- 154 При това положение член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 не е опорочен поради явна грешка в преценката, когато предвижда, че показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ се взема предвид в процеса на определяне на показателя за риска ИЗС.
- 155 С оглед на гореизложеното първото оплакване по втората част от петото основание трябва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване: неспазване на принципа на равно третиране

- 156 Жалбоподателят изтъква, че по самото си естество ИЗС трябва да защитава всички свои членове, независимо от конкретното им положение на риск, така че никоя институция да не може да бъде подложена индивидуално на реструктуриране, докато ИЗС съществува и изпълнява функцията си. Съответно членството в ИЗС било обстоятелство, което прави всички засегнати институции сравними.
- 157 Като допускал обаче разграничения между тези институции, член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 нарушавал принципа на равно третиране, закрепен в член 20 от Хартата. Всъщност не съществувал никакъв обективен критерий, който би могъл да обоснове тази разлика в третирането. Критерият, предвиден в член 6, параграф 5, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, а именно „вероятността съответната институция да прибегне до реструктуриране“, нямал обективна връзка с действително прилагания в член 7, параграф 4 от този делегиран регламент критерий за претегляне на показателя ИЗС, а именно показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.

- 158 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 159 В член 20 от Хартата е закрепен принципът на равно третиране, който изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решение от 3 февруари 2021 г., *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, т. 95).
- 160 В това отношение най-напред следва да се разгледа дали институцията, членуваща в дадена ИЗС, каквато е жалбоподателят, се намира в сходно положение с останалите членуващи в същата ИЗС институции.
- 161 Съгласно постоянната съдебна практика сходството на различните положения се преценява по отношение на всички характеризиращи ги елементи. Тези елементи трябва по-специално да бъдат определени и преценени в светлината на предмета и целта на акта, който установява разглежданото различие. Освен това трябва да бъдат взети предвид принципите и целите в областта, към която се отнася разглежданият акт (вж. решение от 3 февруари 2021 г., *Fussl Modestraße Mayr*, C-555/19, EU:C:2021:89, т. 99 и цитираната съдебна практика).
- 162 Що се отнася до принципите и целите в областта, към която се отнася Делегиран регламент 2015/63, следва да се припомни, че особеното естество на предварителните вноски се изразява в това, че с тях — видно от съображения 105—107 от Директива 2014/59 и от съображение 41 от Регламент № 806/2014 — трябва да се гарантира, следвайки характерната за сектора на осигуряването логика, че финансовият сектор предоставя достатъчно финансови ресурси на ЕМП за изпълнението на функциите му, като едновременно с това се насърчава възприемането от съответните институции на по-малко рисково поведение (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., *Комисия/Landesbank Baden-Württemberg* и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 113).
- 163 С оглед на тези принципи и цели следва да се отбележи, че противно на поддържаното от жалбоподателя, всички членуващи в дадена ИЗС институции не се намират непременно и единствено поради това членство в сходно положение. Всъщност, както отбелязва ЕСП, без това да е оспорено от жалбоподателя, членовете на ИЗС като тази, към която принадлежи жалбоподателят, нямат безусловно право да получават подкрепа от ИЗС, която да покрива всички техни задължения, тъй като ИЗС разполага с известна свобода на преценка, за да реши дали да окаже подкрепа на свой член.
- 164 На следващо място, ЕСП и Комисията посочват, че неизпълнението на задължения от страна на дадена институция с обширен и сложен баланс би могло напълно да изчерпи средствата на ИЗС, за разлика от хипотезата на неизпълнение на задължения от страна на институциите с по-ограничени и прости баланси. Жалбоподателят обаче не е представил доказателства, за да обори това твърдение.
- 165 На последно място, както е видно от точка 151 по-горе, показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ е обективен критерий за оценка кои институции, членуващи в дадена ИЗС, има опасност да поискат от последната подкрепа, която тя не би могла да окаже. Следователно този показател е обективен критерий, за да се прецени кои институции се намират, по

отношение на такъв риск, в сходно положение. Това важи в още по-голяма степен предвид факта, че посоченият критерий се оказва в съответствие с една от основните цели на ЕМП, а именно насърчаване на институциите да възприемат по-малко рисково поведение.

166 Поради това второто оплакване по втората част от петото основание трябва да бъде отхвърлено, тъй като жалбоподателят няма основание да поддържа, че всички институции в рамките на една и съща ИЗС се намират в сходно положение.

в) По третата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с принципа на правната сигурност

167 Жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 не отговаря на изискванията, наложени от принципа на правната сигурност. По-специално тази разпоредба не обяснявала ясно как ЕСП трябва да взема под внимание „относителното тегло на показателя [„търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“]“. Нормата била до такава степен неопределена, че ЕСП можел да класифицира институциите и в две клетки или в повече от три клетки.

168 Освен това посочената разпоредба предоставяла на ЕСП свободата да избира факторите, които счита за подходящи за разпределяне на институциите в различни клетки, така че не можело да бъде изключен произвол.

169 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.

170 От една страна, от член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 достатъчно ясно личи, че ЕСП е длъжен в рамките на показателя за риск ИЗС да разпреди институциите в клетки, като приложи относително тегло, което отчита подпоказателите за риск в показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.

171 От друга страна, действително в точки 68—85 по-горе бе отбелязано, че член 6, параграф 6 и член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 предоставят на ЕСП право на преценка относно определянето на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ и претеглянето на показателя за риск ИЗС.

172 Както обаче бе констатирано в точки 86—97 по-горе, от Делегиран регламент 2015/63 следва, че обхватът и редът за упражняване на това право на преценка са определени достатъчно ясно, така че позволяват на институциите да предвидят достатъчно точно методиката за определяне на показателя „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.

173 Поради това твърденията за наличие на петото основание в третата му част трябва да бъдат отхвърлени.

г) По четвъртата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с принципа на пълно отчитане на фактите

- 174 Жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 нарушава принципа на пълно отчитане на фактите. Всъщност вероятността институция, която е член на ИЗС, да бъде реструктурирана, не можела да се определи само въз основа на показателя „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“. Други съществени фактори, които определят рисковия профил по отношение на вероятността за реструктуриране, също трябвало да бъдат взети предвид.
- 175 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 176 Когато жалбоподателят се позовава на нарушение на „принципа на пълно отчитане на фактите“, това оплакване следва да се разбира като позоваване на принципа на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата, който налага на институциите и органите на Съюза задължението да разгледат внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. в този смисъл решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14, и от 23 септември 2009 г., Естония/Комисия, T-263/07, EU:T:2009:351, т. 99 и цитираната съдебна практика).
- 177 В това отношение жалбоподателят обаче само поддържа, че при приемането на член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 Комисията не е взела предвид някои „съществени фактори“, които биха могли да повлияят на вероятността за реструктуриране на институция, членуваща в ИЗС, без обаче да уточни кои са тези фактори и защо Комисията е била длъжна да ги вземе предвид.
- 178 Ето защо твърденията за наличие на петото основание в четвъртата му част следва да бъдат отхвърлени.

д) Заключение по петото основание

- 179 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на петото основание трябва да бъдат отхвърлени.

3. По седмото основание: възражение за незаконосъобразност на членове 6, 7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, доколкото с тях се нарушавали редица норми от по-висок ранг

- 180 Жалбоподателят поддържа, че членове 6, 7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63 и приложение I към него нарушават „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“ и членове 16 и 20 от Хартата, принципа на пропорционалност и „принципа на пълно отчитане на фактите“, доколкото тези разпоредби определят показатели и групи показатели за риск, както и процедура и формули, приложими за съчетаването им, въз основа на „идеализирана представа, която не съответства на действителния опит и на действителното положение на всички институции[, които трябва да плащат предварителни вноски, коригирани спрямо техния рисков профил]“.

- 181 Всъщност относителното тегло на показателите за риск и тяхното прилагане в приложение I към Делегиран регламент 2015/63 водели до създаването на клетки и разпределянето на различни институции в тези клетки, което водело до обективна, непропорционална и дискриминационна тежест за институции като жалбоподателя.
- 182 По-специално, както следвало от приложение II към обжалваното решение, прилагането на „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, водело до създаване на прекалено широк диапазон на стойностите за първата и последната клетка. Например, що се отнася до показателя за риск „рисково претеглени активи за пазарен риск, разделени на общите активи“, който е включен в група показатели за риск IV, за частта от предварителната вноска, изчислена въз основа на съюза, жалбоподателят със стойността си от [поверително]¹ % попада в клетка [поверително], [поверително], и се оказва в равностойно положение с институция, чиято стойност е с [поверително] пъти по-висока, а именно [поверително] %, при положение че [поверително]. Същото се отнасяло и до частта от този показател за риск, изчислена на национална основа, както и до други показатели за риск, като показателя „експозиция към деривативи, разделена на базовия собствен капитал от първи ред“.
- 183 Освен това от приложение II към обжалваното решение следвало също, че що се отнася до шест от деветте показателя за риск от група показатели за риск IV, посочени в член 6, параграф 5, първа алинея, буква а) от Делегиран регламент 2015/63, няколко клетки не били запълнени, докато в първите клетки всеки път имало голям брой институции, а това не било в съответствие с текста на приложение I към този делегиран регламент, съгласно който ЕСП трябва да разпредели един и същ брой институции във всяка клетка. Това показвало, че Комисията е създавала правна уредба, чието прилагане води до непоследователни резултати, които не отразяват рисковия профил на институциите, задължени да плащат предварителни вноски.
- 184 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 185 На първо място, следва да се разгледа съвместимостта на „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63 с принципа на равно третиране, закрепен в член 20 от Хартата.
- 186 С оглед на цитираната в точка 159 по-горе съдебна практика най-напред следва да се прецени дали тези институции се намират в сходно положение.
- 187 Съгласно „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63 ЕСП следва, на първо място, да изчисли определен брой клетки, за да сравни институциите с оглед на различните показатели и подпоказатели за риск. На второ място, ЕСП трябва по принцип да разпредели един и същ брой институции във всяка клетка, като започне с разпределянето в първата клетка на институциите, за които стойностите на базовия показател са най-ниски. На трето място, ЕСП следва да получи за всички институции, включени в дадена клетка, един и същ резултат, наречен „дискретизиран показател“, който да вземе предвид за останалата част от изчислението на техния множител за корекции за риск.

¹ Заличени поверителни данни.

- 188 Не е изключено прилагането на този метод, наречен „разпределяне в клетки“ (групиране), въведен в „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, да може на практика да доведе до положения, при които институции, чиито стойности за даден показател за риск са близки до тези на включените в предходната клетка, все пак да са разпределени в следващата клетка, включваща институции, чиито стойности за същия показател за риск може понякога да бъдат значително по-високи. Тази последица произтича от прилагането на правилото, предвидено в точка 3 от „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, съгласно което ЕСП по принцип разпределя един и същ брой институции във всяка клетка.
- 189 За да се провери дали институциите, които са разпределени в една и съща клетка, но имат значително различни стойности за един и същ показател за риск, се намират в сходно положение, с оглед на припомнената в точки 161 и 162 по-горе съдебна практика следва да се вземат предвид целите на ЕМП, и по-специално целта да се насърчат институциите да възприемат по-малко рисково поведение.
- 190 Следва да се констатира, че предвид факта, че една от основните цели на ЕМП е съответните институции да бъдат насърчени да възприемат по-малко рисково поведение, институциите, които са разпределени в една и съща клетка, но имат значително различни стойности за един и същ показател за риск, не се намират в сходно положение, тъй като имат различни характеристики по отношение на степента на измервания с този показател риск.
- 191 При все това, както следва от точка 187 по-горе, тези институции се третират еднакво, тъй като са разпределени в една и съща клетка във връзка с посочения показател за риск и следователно за тях е определен един и същ дискретизиран показател, който ЕСП ще вземе предвид при изчисляването на множителя за корекции за риск.
- 192 При все това, когато лица в различни положения са третирани по еднакъв начин, принципът на равно третиране не е нарушен, ако тази разлика е надлежно обоснована (вж. решение от 7 март 2017 г., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, т. 52 и цитираната съдебна практика)
- 193 Такъв е случаят, когато това третиране има отношение към законно допустима цел, преследвана с мярката, от която произтича посоченото третиране, и е пропорционална на тази цел (вж. решение от 7 март 2017 г., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 194 В това отношение Съдът е признал за законна целта институция на Съюза да установи общи правила, които могат лесно да се прилагат и лесно да се контролират от компетентните органи (вж. в този смисъл решения от 24 февруари 2015 г., Soroга, C-512/13, EU:C:2015:108, т. 33, и от 7 март 2017 г., RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, т. 60).
- 195 В случая следва да се отбележи, че Делегиран регламент 2015/63 е в съответствие с тази цел.
- 196 Всъщност Делегиран регламент 2015/63 предвижда методика за коригиране на предварителните вноски спрямо рисковия профил на институциите, който се изразява в сравнение на рисковите им профили въз основа на стойностите, които тези институции получават за поредица от показатели за риск.

- 197 Методът на разпределяне в клетки, описан в точка 187 по-горе, позволява на ЕСП да управлява ефикасно голям брой данни, които трябва да вземе предвид, за да направи посоченото в точка 196 по-горе сравнение, като същевременно предотвратява, доколкото е възможно, да се стига до изопачени сравнения поради наличието на т.нар. крайни стойности, тоест такива, които са много отдалечени от средната стойност.
- 198 Всъщност, както е видно по-специално от техническото изследване на JRC, свързано с Делегиран регламент 2015/63, една от целите на метода на разпределянето в клетки е да се предвиди лесен метод за сравняване на големия брой данни, декларирани от институциите, чиято предварителна вноска е коригирана спрямо техния рисков профил. Освен това този метод позволява да се избегне възможността институции с особено отрицателни стойности за някои показатели за риск все пак да получат оценка, която показва нисък рисков профил за този показател, тъй като съществуват някои институции с крайни стойности.
- 199 На следващо място, що се отнася до пропорционалността на метода на разпределяне в клетки с оглед на целта, преследвана от разглежданата правна уредба, следва да се припомни, че както е видно от точки 107—111 по-горе, Комисията разполага с широка свобода на преценка при прилагането на член 103, параграф 7 от Директива 2014/59.
- 200 При това положение и в съответствие със съдебната практика (вж. в този смисъл решения от 16 юни 2015 г., *Gauweiler и др.*, C-62/14, EU:C:2015:400, т. 80, 81 и 91, от 30 ноември 2022 г., *Trasta Komercbanka и др./ЕЦБ*, T-698/16, непубликувано, обжалвано, EU:T:2022:737, т. 221 и 222 и цитираната съдебна практика, и от 21 декември 2022 г., *Firearms United Network и др./Комисия*, T-187/21, непубликувано, обжалвано, EU:T:2022:848, т. 122 и 123 и цитираната съдебна практика), контролът на Общия съд за спазване на принципа на пропорционалност трябва да се свежда до проверка дали методът на разпределяне в клетки е явно неподходящ с оглед на целта, която Комисията възнамерява да преследва, дали явно не надхвърля необходимото за постигане на тази цел или дали не поражда неблагоприятни последици, които са явно непропорционални на преследваната цел.
- 201 Що се отнася до въпроса дали методът на разпределяне в клетки позволява да се постигне преследваната цел, както е уточнена в точки 197 и 198 по-горе, следва да се отбележи, че това е признат статистически метод, както следва по-специално от техническото изследване на JRC. Също така посоченият метод използва обективни критерии за определяне на предварителните вноски, а именно в частност математическа формула, посочена в „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 202 Освен това методът на разпределяне в клетки позволява лесно да се сравнят данните на голям брой институции и да се изчислят по ефективен и обективен начин техните предварителни вноски.
- 203 При това положение този метод позволява да се постигне преследваната цел, а именно да се установи прост и лесно контролируем метод за сравняване на голям брой данни за целите на изчисляването на предварителните вноски.
- 204 Освен това жалбоподателят не доказва, че методът за разпределяне в клетки явно надхвърля пределите на необходимото за постигането на преследваната цел. По-специално той не доказва, че друг метод за сравняване на рисковите профили на

институциите очевидно би имал по-малко неблагоприятни последици за тях от този на разпределянето в клетки, като същевременно би позволил посочената цел да бъде постигната също толкова ефикасно.

- 205 На последно място, вярно е, както бе посочено в точка 188 по-горе, че този статистически метод на практика би могъл да има за последица възможността в някои случаи институции със значително различни стойности все пак да се окажат в една и съща клетка, както проличава от приложение II към обжалваното решение. Такова обстоятелство обаче не може да се счита за неблагоприятна последица, която е явно непропорционална на целта, преследвана от разглежданата правна уредба.
- 206 Всъщност следва да се отбележи, първо, че предварителните вноски могат да бъдат коригирани само в диапазона на коефициент между 0,8 и 1,5 съгласно член 9, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63. Съответно основната годишна вноска остава главният фактор за определянето на предварителната вноска с оглед на рисковия профил на институциите.
- 207 Второ, както следва от емпиричното проучване, проведено преди приемането на Делегиран регламент 2015/63, резултатите от което са обобщени в техническото изследване на JRC, установеното в точки 188 и 205 статистическо явление е ограничено, доколкото тенденцията е да се проявява най-вече в последните клетки, а не в по-голямата част от клетките.
- 208 Трето, безспорно е, че институциите, включени в тези последни клетки, имат по-високи стойности за съответния показател за риск от разпределените в по-долните клетки.
- 209 Четвърто, методиката за коригиране на предварителните вноски с оглед на рисковия профил отчита множество показатели за риск, както следва от член 6 от Делегиран регламент 2015/63. Следователно дадена институция в крайна сметка се разпределя в множество клетки в зависимост от стойностите ѝ и тези на останалите институции за всеки показател за риск.
- 210 Както обаче следва от посоченото в точка 207 по-горе техническо изследване на JRC, тенденцията е институциите да са включени в други клетки за различни показатели за риск. Поради това, макар дадена институция да се намира в последната клетка за даден показател за риск и по този начин е поставена в равностойно положение с институции със значително по-високи стойности, по принцип положението е различно за други показатели за риск, което позволява да се направи общо сравнение между съответните институции.
- 211 При това положение следва да се констатира, че жалбоподателят не е доказал, че член 20 от Хартата и принципът на пропорционалност не допускат използването на метода на разпределяне в клетки.
- 212 Впрочем явлението, описано в точки 209 и 210 по-горе, е илюстрирано от изчислението на предварителната вноска на жалбоподателя за периода на плащане на вноски за 2021 г., както свидетелства индивидуалният разчет за него. Всъщност, що се отнася до частта от неговата предварителна вноска, изчислена на основата на съюза, жалбоподателят се намира в [поверително] клетка за [поверително]. За сметка на това за никой от показателите за риск, които са част от група показатели за риск [поверително], жалбоподателят не се намира в [поверително] клетка, докато [поверително].

- 213 Впрочем положението е сходно за частта от предварителната вноска на жалбоподателя, изчислена на национална основа. От неговия индивидуален разчет е видно, че жалбоподателят се намира в [поверително] клетка за [поверително]. За сметка на това той не се намира в [поверително] клетка за нито един от показателите за риск, от които се състоят [поверително] групи показатели за риск.
- 214 На второ място, що се отнася до оплакването за нарушение на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, не е необходимо произнасяне по въпроса дали в правото на Съюза съществува такъв принцип. Това оплакване може да се разбира в смисъл, че жалбоподателят всъщност упреква Комисията, че е допуснала явна грешка в преценката, когато е предвидила метода на разпределяне в клетки, тъй като последният възпрепятствал ЕСП да коригира по подходящ начин основните годишни вноски спрямо действителния рисков профил на институциите.
- 215 При все това с оглед на съображенията, изложени в точки 201—211 по-горе, жалбоподателят не може да твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, когато е въвела метода на разпределяне в клетки.
- 216 На трето място, що се отнася до съвместимостта на метода на разпределяне в клетки с член 16 от Хартата и с принципа на пълно отчитане на фактите, жалбоподателят не излага никакви самостоятелни и целенасочени доводи относно нарушението на този член и на този принцип, като само се позовава на нарушаването им.
- 217 В това отношение от съдебната практика следва, че за да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, искът е допустим, ако съществените правни и фактически обстоятелства, на които той се основава, следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба. Съответно всяко основание, което не е достатъчно ясно формулирано в исковата молба, трябва да се счита за недопустимо. Аналогични са изискванията при излагане на оплакване в подкрепа на основание. Това възражение за липса на абсолютна процесуална предпоставка трябва да бъде разгледано служебно от съда на Съюза (вж. решения от 30 юни 2021 г., Италия/Комисия, T-265/19, непубликувано, EU:T:2021:392, т. 33 и цитираната съдебна практика, и от 7 юли 2021 г., Vatani/Съвет, T-455/17, EU:T:2021:411, т. 135 и цитираната съдебна практика).
- 218 Оплакванията, посочени в точка 216, не отговарят на тези изисквания, поради което трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.
- 219 На последно място, в жалбата си жалбоподателят не излага никакви самостоятелни и целенасочени доводи относно твърдяната незаконосъобразност на членове 6, 7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63 или на части от приложение I към този делегиран регламент, различни от озаглавената „Стъпка 2“, които да надхвърлят разгледаните по-горе доводи.
- 220 Поради това възражението за незаконосъобразност на последните разпоредби трябва да бъде отхвърлено.
- 221 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на седмото основание трябва да бъдат отхвърлени.

4. По десетото основание: възражение за незаконосъобразност на член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63, доколкото нарушавал член 103, параграф 7 от Директива 2014/59 и „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“

- 222 Жалбоподателят повдига възражение за незаконосъобразност на член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63 с мотива, че доколкото тази разпоредба позволява на ЕСП при изчисляването на предварителните вноски да не прилага за неопределен период един или повече показатели за риск, ако данните за тези показатели не са налични, Комисията не е спазила член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, който изисква от нея да вземе предвид всички фактори, предвидени в тази разпоредба, при приемането на Делегиран регламент 2015/63.
- 223 По-конкретно член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63 довел до това, че за периода на плащане на вноски за 2021 г. ЕСП не взел предвид в рамките на група показатели за риск „рискова експозиция“ показателя за риск „собствени средства и приемливи пасиви, държани от институцията в превизиране на [минимални изисквания за собствени средства и приемливи пасиви (МИССПП)]“, в рамките на група показатели за риск „стабилност и разнообразие на източниците на финансиране“ — показателя за риск „коефициент на стабилност на нетното финансиране“ и в рамките на група показатели за риск IV — показателите за риск „сложност“ и „възможност за реструктуриране“.
- 224 По същите причини член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63 противоречал и на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“.
- 225 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.
- 226 Като начало следва да се уточни, от една страна, че в рамките на десетото основание жалбоподателят повдига само възражение за незаконосъобразност на член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63.
- 227 От друга страна, без да е необходимо да се разглежда дали Директива 2014/59 или друга норма от правото на Съюза закрепва „принцип на изчисляване на вноските в съответствие с риска“, оплакването на жалбоподателя за нарушение на този принцип трябва да се разбира в смисъл, че той поддържа по същество, че член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 е опорочен поради явна грешка в преценката, тъй като възпрепятства ЕСП да коригира по подходящ начин основните годишни вноски спрямо действителния рисков профил на институциите.
- 228 След това уточнение следва да се отбележи, че съгласно параграф 1 от член 20 („Преходни разпоредби“) от Делегиран регламент 2015/63 даден показател за риск не се прилага, докато информацията, необходима за конкретен показател за риск, посочен в приложение II към този делегиран регламент, не е включена в приложимото изискване за надзорна отчетност по член 14 от посочения делегиран регламент, а именно изискванията за надзорна отчетност, установени в Регламент за изпълнение № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 година за определяне, в съответствие с Регламент № 575/2013, на техническите стандарти за изпълнение по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи (ОВ L 191, 2014 г., стр. 1) или евентуално на равнището на държавите членки.

- 229 В това отношение следва да се припомни, че Делегиран регламент 2015/63 е приет на основание член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, който задължава Комисията да вземе предвид всички фактори, изброени в букви а)—з) от тази разпоредба, за да уточни понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите.
- 230 Въпреки това член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 оправомощава ЕСП като преходна мярка да не прилага някои от тези фактори, които са отразени в предвидените в този делегиран регламент показатели за риск.
- 231 В това отношение следва да се подчертае, че макар член 103, параграф 7 от Директива 2014/59 действително да задължава Комисията да „взема предвид“ всички фактори, изброени в член 103, параграф 7, букви а)—з) от Директива 2014/59, тази разпоредба не уточнява как тя трябва да ги взема предвид. За тази цел и както бе припомнено в точки 107—111 по-горе, Комисията разполага с широка свобода на преценка при прилагането на тази разпоредба.
- 232 Такава свобода на преценка обаче може евентуално да предполага необходимост да се предвидят преходни периоди, що се отнася до прилагането на изброените в член 103, параграф 7, букви а)—з) от Директива 2014/59 фактори, по-специално поради неналичност на необходимите данни за изчисляването на основаните на тези фактори показатели за риск.
- 233 Член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 въвежда такъв преходен период, тъй като не разрешава на ЕСП да не прилага някои от посочените фактори за неопределен период от време, но само като преходна мярка, както следва от заглавието на член 20 от този делегиран регламент, както и от условията за прилагане на параграф 1 от него.
- 234 В допълнение следва да се отбележи, както правят ЕСП и Комисията, че обосновката на преходния период в тази разпоредба е тясно свързана с това, че процесът по въвеждане на пруденциалните изисквания и съответните изисквания за отчетност е постепенен. Всъщност, както следва по-специално от съображение 6 от Директива 2014/59, Делегиран регламент 2015/63 е приет в момент, в който тези изисквания все още не са били окончателно определени или все още са били коригирани. В това отношение жалбоподателят не е оспорил сериозно твърдението на ЕСП, че компетентните органи определят постепенно някои от посочените изисквания, които от своя страна влияят на данните, които трябва да са налични за изчисляване на показателите за риск, предвидени в Делегиран регламент 2015/63. От това следва, че такива данни, необходими за изчисляване на някои от тези показатели за риск, може да не са били налични за всички съответни институции или поне за всички институции със седалище в държава членка през най-малко част от първоначалния срок, като трябва да се уточни, че тези данни може да не са били декларирани в рамките на надзорната отчетност съгласно правото на Съюза или евентуално националното право.
- 235 В този контекст целта на член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 е да се избегне евентуално възлагането на непропорционална или дискриминационна тежест на институциите при изчисляването на предварителните вноски именно поради постепенното въвеждане на пруденциалните изисквания и свързаните с тях изисквания за отчетност. Всъщност това изчисление предполага сравнителен подход. В това отношение ЕСП пояснява по същество, без изявлението му да се оспорва, че ако данните, необходими за изчисляването на някои показатели за риск не бъдат декларирани в рамките на

надзорната отчетност от всички институции или поне от всички институции със седалище в държава членка, ЕСП ще бъде длъжен да вземе предвид данни относно такива показатели, които при все това не са сравними.

- 236 Накрая, вярно е, че изключението, предвидено в член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63, може да доведе до положение, при което някои показатели за риск, предвидени в член 6 от този делегиран регламент, остават неприложени през целия първоначален срок. Същевременно, от една страна, тази последица е резултат от това, че пруденциалните изисквания се въвеждат постепенно, както бе посочено в точка 234 по-горе. От друга страна, както следва от член 71 от Регламент № 806/2014, посочените показатели за риск са предназначени да се прилагат и след първоначалния срок.
- 237 При това положение и предвид съображенията, изложени в точка 231 по-горе, жалбоподателят не е доказал, че член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 е опорочен поради явна грешка в преценката или поради злоупотреба с власт или че явно надхвърля пределите на широкото право на преценка, предоставено на Комисията с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59.
- 238 Поради това твърденията за наличие на десетото основание трябва да бъдат отхвърлени.

Б. По основанията, свързани със законосъобразността на обжалваното решение

1. По първото основание: нарушение на член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 3 от Регламент № 1

- 239 Видно от преписката, с издадения от BaFin акт за събиране на вземания от 21 април 2021 г. е изпратен текст на обжалваното решение на английски език, включително приложенията към него, и техен свободен превод на немски език. Съгласно акта за събиране на вземания автентичен е само текстът на обжалваното решение на английски език.
- 240 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е в противоречие с член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 3 от Регламент № 1, доколкото в него се уточнява, че автентичен е само текстът на английски език, при положение че той изрично е избрал немски като официален език, който да се прилага в хода на административното производство. Тъй като жалбоподателят не се отказал изрично от правото си да общува с ЕСП на немски език, фактът, че ЕСП е изготвил и неофициален вариант на обжалваното решение на немски език, не можел да отстрани тази нередовност, още повече че имало съществени различия между последния вариант и текста на обжалваното решение на английски език.
- 241 ЕСП оспорва тези доводи.
- 242 Съгласно член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014 по отношение на ЕСП се прилага Регламент № 1.
- 243 Съгласно член 3 от Регламент № 1 текстовете, адресирани от институциите и органите на Съюза до държава членка или до лице, попадащо под юрисдикцията на държава членка, се изготвят на езика на тази държава.

- 244 При все това съгласно член 81, параграф 4 от Регламент № 806/2014 ЕСП може да се договори с НОП относно езика, на който да бъдат съставяни документите, които ще им бъдат изпращани или които те ще изпращат, като тази разпоредба съответно е специална норма спрямо член 3 от Регламент № 1.
- 245 ЕСП обаче прилага член 81, параграф 4, като сключва с НОП споразумение относно практическите правила за сътрудничество в рамките на ЕМП, което е одобрено с Решение SRB/PS/2018/15 на ЕСП от 17 декември 2018 година за установяване на рамката на практическите правила за сътрудничество в рамките на ЕМП между ЕСП и НОП (наричано по-нататък „споразумението ЕСП—НОП“).
- 246 Следователно трябва да се провери дали с обжалваното решение са спазени предвидените в това споразумение правила.
- 247 Съгласно член 4, параграф 6 от споразумението ЕСП—НОП правните актове, които ЕСП адресира до НОП с оглед на тяхното прилагане съгласно националното право, се приемат на английски език, като текстът на посочените актове на този език е правно обвързващ.
- 248 В това отношение от член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81 следва, че ЕСП е длъжен да съобщава решенията си относно изчисляването на предварителните вноски на съответните НОП.
- 249 В съответствие с тази разпоредба ЕСП уточнява в член 2 от разпоредителната част на обжалваното решение, че то ще бъде съобщено на германския НОП в качеството му на адресат, както и на други НОП.
- 250 От това следва, че обжалваното решение попада в приложното поле на член 4, параграф 6 от споразумението ЕСП—НОП.
- 251 Ето защо съгласно член 81, параграф 4 от Регламент № 806/2014 ЕСП е можел да изготви обжалваното решение на английски език. При това положение жалбоподателят не може да го упреква, че е нарушил член 81, параграф 1 от този регламент или член 3 от Регламент № 1.
- 252 Доводите на жалбоподателя не могат да оборят този извод.
- 253 Най-напред следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че той е избрал да получава на немски език документите от ЕСП в хода на административното производство и че следователно ЕСП е трябвало да му съобщи обжалваното решение на този език.
- 254 Макар от формуляра, представен в приложение А.10 към жалбата, да е видно, че жалбоподателят е направил такъв избор, той се отнася единствено до обмена на документи между ЕСП и жалбоподателя и не може да се отнася до решенията за предварителните вноски, тъй като такива решения са адресирани от ЕСП до НОП.
- 255 На следващо място, не може да бъде приет и доводът на жалбоподателя, че той е пряко и лично засегнат от обжалваното решение и поради това има право да получи официален препис от него на немски език.

- 256 От една страна, този довод не е съобразен с текста на член 81, параграф 4 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 5, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2015/81 и член 4, параграф 6 от споразумението ЕСП—НОП.
- 257 От друга страна, от съдебната практика следва, че в правото на Съюза не съществува общ принцип, който гарантира на лицата правото всички актове, които могат да засегнат интересите им, при всички обстоятелства да бъдат изготвени на съответния им език и съгласно който органите на Съюза са длъжни, без да е допустимо каквото и да било изключение, да използват всички официални езици във всеки един случай (вж. в този смисъл решение от 26 март 2019 г., Испания/Парламент, С-377/16, ЕУ:С:2019:249, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 258 Следователно твърденията за наличие на първото основание трябва да бъдат отхвърлени.

2. По второто основание: липса на мотиви

- 259 Второто основание се подразделя на седем части.

а) Предварителни бележки

- 260 Член 296, втора алинея ДФЕС предвижда, че правните актове са мотивирани. Също така правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата, предвижда задължение за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза да мотивират своите решения.
- 261 Мотивите на решението на институция, орган, служба или агенция на Съюза са от особено значение, тъй като позволяват на заинтересованото лице да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали да подаде жалба срещу това решение, както и на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, и следователно представляват едно от условията за ефективността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕУ:С:2021:601, т. 103 и цитираната съдебна практика).
- 262 Тези мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. В тази насока не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и по-специално на интереса, който засегнатите от акта лица могат да имат от получаване на разяснения. Следователно увреждащият акт е достатъчно мотивиран, щом е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕУ:С:2021:601, т. 104 и цитираната съдебна практика).
- 263 За да се провери дали тези мотиви са пълни, що се отнася до решение за определяне на предварителни вноски, следва да се припомни, първо, че от практиката на Съда не може да се направи извод, че мотивите на всяко решение на институция, орган, служба или агенция на Съюза, с което на частен оператор се възлага плащането на парична сума, трябва непременно да включват всички данни, позволяващи на адресата да провери точността на

изчисляването на размера на тази парична сума (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 105 и цитираната съдебна практика).

- 264 Второ, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза по принцип са длъжни в приложение на принципа на защита на търговската тайна, общ принцип на правото на Съюза, който е конкретизиран по-специално в член 339 ДФЕС, да не разкриват пред конкурентите на частен оператор предоставената от него поверителна информация (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 109 и цитираната съдебна практика).
- 265 Трето, да се приеме, че мотивите на решението на ЕСП за определяне на предварителните вноски непременно трябва да позволят на институциите да проверят дали предварителната им вноска е изчислена точно, със сигурност би означавало да се забрани на законодателя на Съюза да въведе начин за изчисляване на тази вноска, включващ данни, чиято поверителност е защитена от правото на Съюза, и следователно твърде много да се ограничи широкото право на преценка, с което законодателят на Съюза трябва да разполага за тази цел, в частност като не му се позволи да избере метод, който може да осигури динамично приспособяване на финансирането на ЕФП към промените във финансовия сектор, по-специално като се отчита чрез сравнение финансовото положение на всяка институция, лицензирана на територията на участваща в ЕФП държава членка (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 118).
- 266 Четвърто, от изложеното по-горе действително следва, че поради логиката на системата за финансиране на ЕФП и установения от законодателя на Съюза начин на изчисляване задължението на ЕСП да мотивира своите актове, трябва да се претегли спрямо задължението му да опазва търговската тайна на съответните институции, но това не променя факта, че последното задължение не бива да се тълкува толкова разширително, че да изпразни от съдържание задължението за мотивиране (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 120).
- 267 При претеглянето на задължението за мотивиране спрямо принципа на защита на търговската тайна обаче не може да се приеме, че мотивирането на решение, с което на частен оператор се възлага плащането на парична сума, без да му се предоставят всички данни, позволяващи да се провери с точност изчисляването на размера на тази парична сума, засяга непременно във всички случаи същността на задължението за мотивиране (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 121).
- 268 Що се отнася до решението на ЕСП за определяне на предварителните вноски, задължението за мотивиране трябва да се счита за изпълнено, когато засегнатите от това решение лица, без да им бъдат предадени данни, представляващи търговска тайна, разполагат с използвания от ЕСП метод на изчисляване и с достатъчно информация, за да разберат по същество как при изчисляването на тяхната предварителна вноска е отчетено индивидуалното им положение, съотнесено към положението на всички други засегнати институции (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, ЕU:С:2021:601, т. 122).

- 269 В подобен случай тези лица всъщност са в състояние да проверят дали предварителните им вноски са били определени произволно, като се пренебрегва реалното им икономическо положение или като се използват данни за останалата част от финансовия сектор, които не са достоверни. Ето защо посочените лица могат да разберат основанията за решението, с което се определят предварителните им вноски, и да преценят дали има смисъл да обжалват това решение, така че би било прекомерно да се изисква ЕСП да посочи всеки от цифровите елементи, на които се основава изчисляването на вноската на всяка засегната институция (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 123).
- 270 От изложеното по-горе следва, че ЕСП по-специално не е длъжен да предостави на дадена институция данни, които да ѝ позволят да провери изцяло точността на стойността на множителя за корекции за риск, тъй като тази проверка би предполагала да се разполага с представляващи търговска тайна данни за икономическото положение на всяка от другите засегнати институции (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 135).
- 271 За сметка на това ЕСП трябва да публикува или да предаде на съответните институции в обобщена и анонимизирана форма информацията относно тези институции, използвана за изчисляване на тази вноска, доколкото тази информация може да бъде съобщена, без да се засяга търговската тайна (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 166).
- 272 Сред информацията, която съответно трябва да се предостави на институциите, по-специално са граничните стойности за всяка клетка и тези на съответните показатели за риск, въз основа на които предварителната вноска на институциите е била коригирана в зависимост от рисковия им профил (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, С-584/20 Р и С-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 167).
- 273 Именно с оглед на тези съображения следва да се разгледат доводите на жалбоподателя, изложени в рамките на второто основание.

б) По първата част, отнасяща се до езика на автентичния текст на обжалваното решение

- 274 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение не съществува на език, изрично избран от него по силата на член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014, а именно немски език. Освен това имало различия по съществени пунктове между текста на обжалваното решение на английски език, който текст е автентичен, и превода му на немски език.
- 275 ЕСП оспорва тези доводи.
- 276 Що се отнася, от една страна, до оплакването за несъществуване на обжалваното решение на избрания от жалбоподателя език, това оплакване се припокрива по същество с първото основание, поради което следва да бъде отхвърлено по съображенията, изложени в точки 242—257 по-горе. От друга страна, що се отнася до оплакването за различия между текстовете на това решение на различните езици, жалбоподателят посочва само една негова точка, по отношение на която автентичният текст на английски език се различавал от превода му на немски език, а именно съображение 114 от него относно създаването на три

клетки за показателя за риск ИЗС. Дори да се предположи обаче, че съществува такова езиково различие, жалбоподателят не обяснява по какъв начин това различие му е попречило да се запознае с мотивите, поради които ЕСП е създал три клетки за показателя за риск ИЗС.

277 Поради това твърденията за наличие на второто основание в първата му част трябва да бъдат отхвърлени.

в) По втората част, отнасяща се до сложността на мотивите за изчислението на предварителната вноска

278 Жалбоподателят изтъква най-напред, че дадените от ЕСП в обжалваното решение обяснения, които се разпростират в четири отделни документа, са прекалено сложни и неясни.

279 На следващо място, използваният от ЕСП инструмент за изчисляване на предварителните вноски не бил достъпен нито за жалбоподателя, нито за Общия съд.

280 На последно място, пороците в мотивите на обжалваното решение се потвърждавали още повече от факта, че ЕСП изложил по-задълбочени мотиви в решението за определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2022 г.

281 ЕСП оспорва тези доводи.

282 Най-напред, жалбоподателят не обяснява надлежно защо фактът, че обжалваното решение се разпростира в четири документа, прави това решение неразбираемо и следователно представлява порок в мотивите.

283 Освен това, макар жалбоподателят да твърди, че съставляващите обжалваното решение документи са свързани помежду си чрез множество препращания и кръстосани препратки, така че било невъзможно напълно да се разбере всеки от елементите от изчислението, той не дава никакъв пример за такъв елемент, който по тази причина би станал неразбираем.

284 На следващо място, що се отнася до използвания от ЕСП инструмент за изчисляване на предварителните вноски, следва да се отбележи, че съгласно дадените от жалбоподателя в съдебното заседание разяснения оплакването му се отнася до инструмента за изчисляване под формата на софтуер, използван в рамките на ЕСП за изчисляване на предварителните вноски на всички институции за периода на плащане на вноски за 2021 г.

285 Жалбоподателят обаче не може да упреква ЕСП, че не му е предоставил достъп до такъв инструмент, тъй като не е представил на Общия съд никакво конкретно доказателство, което да обясни причините, поради които този достъп е необходим за съобразяване с изискванията, произтичащи от цитираната в точки 268, 271 и 272 по-горе съдебна практика.

286 На последно място, твърденият факт, че ЕСП е изложил по-задълбочени мотиви в решението за определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2022 г., сам по себе си не е релевантен за преценката дали в обжалваното решение са изложени пълни мотиви. Всъщност мотивите на обжалваното решение не може да се разглеждат в светлината на мотивите на друг акт, приет около една година след посоченото решение.

287 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на второто основание във втората му част трябва да бъдат отхвърлени.

г) По шестата част, отнасяща се до затаяването на данните на другите институции

288 Според жалбоподателя мотивите на обжалваното решение са непълни, тъй като ЕСП не е разкрил данните на другите институции, на които се основава изчислението на предварителните вноски, поради което той нямам яснота дали предварителната му вноска е изчислена точно. Съответно ЕСП не установил справедливо равновесие между задължението за мотивиране и търговската тайна.

289 ЕСП оспорва тези доводи.

290 В съображение 88 от обжалваното решение ЕСП отбелязва, че „търговската тайна на институциите, тоест цялата информация относно професионалните дейности на институциите, която в случай на разкриване на конкурент и/или на по-широката общественост би могла сериозно да накърни интересите на институцията, се счита за поверителна информация“. Той добавя, че „[в] рамките на изчисляването на предварителните вноски [...] индивидуалната информация, предоставена от институциите посредством формуляра им за [декларация] [...], на която [той] се основава, за да изчисли предварителната им вноска, се счита за търговска тайна“.

291 Освен това в съображения 90—92 от обжалваното решение ЕСП посочва, че му е забранено да „разкрива данните на всяка институция, които представляват основата за изчисленията в [посоченото решение]“, но че му е разрешено да „разкрива обобщените и общи данни, доколкото тези данни са кумулирани“. При все това съгласно посоченото решение на институциите се гарантира „пълна прозрачност по отношение на изчислението на тяхната [основна годишна вноска] и на техния множител за корекции за риск“ за стъпките при изчисляването на тази вноска, както са определени в приложение I към Делегиран регламент 2015/63, които се отнасят до „изчисляване на базовите показатели“ (стъпка 1), „преобразуване на показателите“ (стъпка 3) и „изчисляване на съставния показател“ (стъпка 5). В допълнение институциите имат възможност да получат „обща данни, използвани от ЕСП за всички институции без разграничение, коригирани в зависимост от техния рисков профил“ за стъпките при изчисляването във връзка с „дискретизиране на показателите“ (стъпка 2), „добавяне на съответния знак“ (стъпка 4) и „изчисляване на годишната вноска“ (стъпка 6).

292 В това отношение следва да се припомни, на първо място, че самият принцип на метода за изчисляване на предварителните вноски, както следва от Директива 2014/59 и от Регламент № 806/2014, включва използването от ЕСП на данни — търговска тайна, които не могат да бъдат възпроизведени в мотивите на решението за определяне на предварителните вноски (решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 114).

293 На второ място, противно на поддържаното от жалбоподателя, задължението за мотивиране не възлага на ЕСП да излага в обжалваното решение подробни съображения, доказващи поверителността на всяка категория данни, предоставени от институциите.

- 294 Всъщност, както следва от цитираната в точка 262 по-горе съдебна практика, не се изисква мотивите на даден акт да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са пълни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и по-специално на интереса, който засегнатите от акта лица могат да имат от получаване на разяснения.
- 295 От една страна обаче, от изложените в съображение 88 от обжалваното решение мотиви следва, че ЕСП е приел, че всички декларираны от всяка институция данни като цяло са търговска тайна, тъй като разкриването на тези данни на конкурент или на по-широката общественост би могло сериозно да накърни интересите на съответната институция.
- 296 От друга страна, като се има предвид, че жалбоподателят е предоставил свои собствени данни за целите на изчисляването на предварителните вноски в съответствие с член 14 от Делегиран регламент 2015/63, той е бил напълно запознат с естеството и общите характеристики на всяка категория от тези данни. Съответно той по-специално е бил в състояние да прецени до каква степен всяка от тези категории данни може да съдържа поверителна информация.
- 297 При това положение жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да се запознае със и евентуално да оспори причините, поради които ЕСП е приел, че индивидуалните данни на другите институции са търговска тайна. По-конкретно, той е можел да оспори, с оглед на естеството и общите характеристики на всяка категория от тези данни, извода на ЕСП в съображение 88 от обжалваното решение, че посочените данни са тайни и разкриването им би могло сериозно да накърни интересите на съответната институция. Съответно той е разполагал с всички необходими данни, за да може да оспори неспазването от страна на ЕСП на установените от Съда изисквания относно претеглянето на задължението за мотивиране с принципа на опазване на търговската тайна, припомнени в точки 268, 271 и 272 по-горе.
- 298 Жалбоподателят обаче не е представил доказателства, които да оборят извода на ЕСП, че индивидуалните данни на другите институции са търговска тайна.
- 299 С оглед на гореизложеното жалбоподателят не може да твърди, че в обжалваното решение не са изложени пълни мотиви, тъй като в него не се предоставят индивидуални данни на другите институции, позволяващи да се провери изчислението на неговата предварителна вноска.
- 300 Този извод не може да бъде оборен с довода на жалбоподателя, че за да изпълни задължението си за мотивиране, ЕСП трябва да му предостави в анонимизирана форма списък с всички данни на институциите, които се намират в същата клетка като него.
- 301 От една страна, да се предвиди подобно изискване за ЕСП би надхвърлило установените в съдебната практика изисквания, припомнени в точки 268, 271 и 272 по-горе.
- 302 От друга страна, ЕСП поддържа, без това да се оспорва сериозно, че има опасност дори списък с анонимизирани данни за конкретна клетка да позволи на икономическите оператори, осъществяващи дейност в банковия сектор, които са осведомени оператори, да научат търговски тайни на някои институции. В това отношение жалбоподателят по-специално не оспорва, че такива оператори знаят кои институции са склонни да имат

високи стойности за някои показатели за риск. Ако обаче получават списъци с такива данни всяка година, те биха могли да следят развитието на показателите за риск на тези институции, макар списъците да са съставени от чувствителни от търговска гледна точка данни. Такава опасност съществува по-специално по отношение на големите институции и тези, установени в държавите членки, в които има само ограничен брой институции, които дължат предварителна вноска. Всъщност не е изключено в тези случаи осведомен оператор да е в състояние да направи извод за самоличността на тези институции, дори последните да са били анонимизирани. Съответно ЕСП не може да бъде упрекнат, че не е изготвил списък на всички анонимизирани данни на институциите, които се намират в една и съща клетка.

- 303 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на второто основание в шестата му част трябва да бъдат отхвърлени.

д) По третата част, отнасяща се до мотивите за годишното целево равнище

- 304 Според жалбоподателя в обжалваното решение не са изложени надлежно мотиви за определянето на годишното целево равнище. По-специално, ЕСП трябвало да обясни в каква степен е взел предвид евентуалното въздействие на процикличните вноски върху финансовото състояние на съответните институции. Освен това ЕСП не съобщил прогнозираното крайно целево равнище, нито възприетото от него тълкуване на горната граница, посочена в член 70, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014. Както обаче се установявало от решението за определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2022 г., ЕСП считал, че е оправомощен да увеличава свободно годишното целево равнище, прилагайки коефициент, който не е предвиден в приложимата правна уредба, и по този начин да наложи на институциите непропорционална тежест.
- 305 ЕСП възразява, че от съображения 35—48 от обжалваното решение е видно, че той е изпълнил задължението си за мотивиране, що се отнася до определянето на годишното целево равнище за периода на плащане на вноски за 2021 г.
- 306 По-специално от съображения 43—48 от обжалваното решение следвало, че ЕСП е взел предвид пандемията от КОВИД-19 при анализа на фазата на конюнктурния цикъл, както и потенциалните проциклични последици от вноските върху финансовото състояние на институциите, плащащи вноски. В това отношение ЕСП обяснил, че предвижда икономическо възстановяване през 2021 г., въпреки че това възстановяване било трудно предвидимо.
- 307 Освен това ЕСП публикувал на уебсайта си прогнозираното крайно целево равнище и жалбоподателят се е запознал с тази публикация. Твърдяното неоповестяване на възприетото от ЕСП тълкуване на горната граница от 12,5 %, предвидена в член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, не можело да засегне законосъобразността на мотивите на обжалваното решение.
- 308 Като начало следва да се припомни, че съгласно член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014 след изтичането на първоначалния срок наличните финансови средства в ЕФП трябва да достигнат крайното целево равнище, което съответства на най-малко 1 % от размера на гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки.

- 309 Съгласно член 69, параграф 2 от Регламент № 806/2014 през първоначалния срок предварителните вноски се разпределят възможно най-равномерно във времето, докато се достигне крайното целево равнище, посочено в точка 308 по-горе, но като се отчита надлежно фазата на икономическия цикъл и въздействието, което процикличните вноски могат да окажат върху финансовото състояние на институциите.
- 310 В член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 се уточнява, че ежегодно вноските, дължими от всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки, не надхвърлят 12,5 % от крайното целево равнище.
- 311 Що се отнася до методиката за определяне на предварителните вноски, член 4, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда, че ЕСП определя размера им въз основа на годишното целево равнище, като се вземе предвид крайното целево равнище, и въз основа на средния размер на гарантираните депозити за предходната година, изчислен на тримесечна база, на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки.
- 312 Също така съгласно член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81 ЕСП изчислява предварителната вноска за всяка институция въз основа на годишното целево равнище, което трябва да бъде определено въз основа на крайното целево равнище и в съответствие с методиката, определена в Делегиран регламент 2015/63.
- 313 В случая, както следва от съображение 48 от обжалваното решение, за периода на плащане на вноски за 2021 г. ЕСП е определил размера на годишното целево равнище на 11 287 677 212,56 евро.
- 314 В съображения 36 и 37 от обжалваното решение ЕСП обяснява по същество, че годишното целево равнище трябва да се определи въз основа на анализ на развитието на гарантираните депозити през предходните години, на всяко релевантно развитие на икономическото състояние и на анализ на показателите, свързани с фазата на икономическия цикъл, както и на въздействието, което процикличните вноски оказват върху финансовото състояние на институциите. Впоследствие ЕСП намира за уместно да определи коефициент, който се основава на този анализ и на наличните в ЕФП финансови средства (наричан по-нататък „коефициентът“). ЕСП прилага този коефициент към една осма от средния размер на гарантираните депозити през 2020 г., за да получи годишното целево равнище.
- 315 ЕСП описва следвания подход за определяне на коефициента в съображения 38—47 от обжалваното решение.
- 316 В съображение 38 от обжалваното решение ЕСП констатира постоянна тенденция към увеличаване на гарантираните депозити за всички институции на участващите държави членки. По-специално средният размер на тези депозити, изчислен на тримесечна база, възлиза на 6,689 трилиона евро за 2020 г.
- 317 В съображения 40 и 41 от обжалваното решение ЕСП представя прогнозираното развитие на гарантираните депозити за останалите три години от първоначалния срок, а именно от 2021 г. до 2023 г. Той приема, че годишните проценти на нарастване на гарантираните депозити до края на първоначалния срок са между 4 % и 7 %.

- 318 В съображения 42—45 от обжалваното решение ЕСП представя оценка на фазата на икономическия цикъл и на потенциалната проциклична последица, която предварителните вноски биха могли да имат за финансовото състояние на институциите. За тази цел той посочва, че е взел предвид редица показатели като прогнозата на Комисията за растежа на брутния вътрешен продукт и прогнозите на ЕЦБ в това отношение или кредитния поток на частния сектор като процент от брутния вътрешен продукт.
- 319 В съображение 46 от обжалваното решение ЕСП заключава, че макар да е разумно да се очаква, че ще продължи растежът на гарантираните депозити в банковия съюз, темповете на този растеж ще са по-ниски от тези през 2020 г. В това отношение ЕСП посочва в съображение 47 от обжалваното решение, че е възприел „предпазлив подход“ по отношение на процента на нарастване на гарантираните депозити за следващите години до 2023 г.
- 320 С оглед на тези съображения ЕСП определя в съображение 48 от обжалваното решение стойността на коефициента на 1,35 %. След това той изчислява размера на годишното целево равнище, като умножава средния размер на гарантираните депозити през 2020 г. по този коефициент и разделя резултата от това изчисление на осем в съответствие със следната математическа формула, съдържаща се в съображение 48 от посоченото решение:
- $$\text{„Цел}_0 \text{ [размер на годишното целево равнище]} = \text{Общ размер на гарантираните депозити}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ евро} \text{“}.$$
- 321 В хода на съдебното заседание обаче ЕСП посочва, че е определил годишното целево равнище за периода на плащане на вноски за 2021 г. по следния начин.
- 322 Първо, въз основа на прогнозен анализ ЕСП определя размера на гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки, прогнозиран за края на първоначалния срок, на около 7,5 трилиона евро. За да стигне до този размер, ЕСП взема предвид средния размер на гарантираните депозити през 2020 г., а именно 6,689 трилиона евро, годишен процент на нарастване на гарантираните депозити от 4 %, както и броя на оставащите периоди на плащане на вноски до края на първоначалния срок, а именно три периода.
- 323 Второ, в съответствие с член 69, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП е изчислил 1 % от тези 7,5 трилиона евро, за да получи прогнозния размер на крайното целево равнище, който трябва да бъде достигнат до 31 декември 2023 г., а именно около 75 милиарда евро.
- 324 Трето, ЕСП приспада от последния размер вече наличните финансови средства в ЕФП през 2021 г., тоест около 42 милиарда евро, за да получи размера, който остава да бъде събран през оставащите периоди на плащане на вноски преди края на първоначалния срок, а именно от 2021 г. до 2023 г. Този размер възлиза на около 33 милиарда евро.
- 325 Четвърто, ЕСП разделя последния размер на три, за да го разпредели равномерно между посочените оставащи три периода на плащане на вноски. Съответно годишното целево равнище за периода на плащане на вноски за 2021 г. е определено в размера, посочен в точка 313 по-горе, а именно около 11,287 милиарда евро.

- 326 В хода на съдебното заседание ЕСП потвърждава също, че е оповестил публично информация, на която се е основавала описаната в точки 322—325 по-горе методика и която е позволила на жалбоподателя да се запознае с методиката, чрез която е определено годишното целево равнище. По-специално, той уточнява, че през май 2021 г., тоест след приемането на обжалваното решение, но преди подаването на жалбата по настоящото дело, е публикувал на уебсайта си описателен документ, наречен „Fact Sheet 2021“ (наричан по-нататък „описателният документ“), в който е посочен прогнозният размер на крайното целево равнище. Освен това ЕСП твърди, че размерът на наличните финансови средства в ЕФП също е бил достъпен на уебсайта му, както и на други публични източници, при това много преди приемането на обжалваното решение.
- 327 За да се провери дали ЕСП е изпълнил задължението си за мотивиране, що се отнася до определянето на годишното целево равнище, следва най-напред да се припомни, че липсата или непълнотата на мотивите представлява абсолютна процесуална предпоставка, която може или дори трябва да бъде служебно разгледана от съда на Съюза (вж. решение от 2 декември 2009 г., Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, т. 34 и цитираната съдебна практика). Следователно Общият съд може и дори трябва да вземе предвид и други пороци в мотивите освен посочените от жалбоподателя, и то по-специално когато те се разкриват в хода на производството.
- 328 За тази цел в хода на устната фаза на производството страните са изслушани във връзка с всеки евентуален порок на мотивите, от който страдало обжалваното решение, що се отнася до определянето на годишното целево равнище. По-конкретно, ЕСП, на който изрично и неколккратно са поставени въпроси в това отношение, описва стъпка по стъпка методиката, която реално е следвал, за да определи годишното целево равнище за периода на плащане на вноски за 2021 г., както е описана в точки 321—325 по-горе.
- 329 На следващо място, що се отнася до съдържанието на задължението за мотивиране, от съдебната практика следва, че мотивите на решение, прието от институция или орган на Съюза, трябва по-специално да не са противоречиви, за да могат заинтересованите лица да се запознаят с действителните мотиви за това решение с цел да защитят правата си пред компетентния съд, а последният — да упражни своя контрол (вж. в този смисъл решения от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 169 и цитираната съдебна практика, от 22 септември 2005 г., Suproco/Комисия, T-101/03, EU:T:2005:336, т. 20 и 45—47, и от 16 декември 2015 г., Гърция/Комисия, T-241/13, EU:T:2015:982, т. 56).
- 330 Също така, когато издалят обжалваното решение орган дава някои обяснения относно изложените в него мотиви в хода на производството пред съда на Съюза, тези обяснения трябва да са последователни със съображенията, изложени в това решение (вж. в този смисъл решения от 22 септември 2005 г., Suproco/Комисия, T-101/03, EU:T:2005:336, т. 45—47, и от 13 декември 2016 г., Printeos и др./Комисия, T-95/15, EU:T:2016:722, т. 54 и 55).
- 331 Всъщност, ако посочените в обжалваното решение съображения не са последователни с такива обяснения, дадени в хода на съдебното производство, мотивите на съответното решение не изпълняват функциите, припомнени в точки 261 и 262 по-горе. По-конкретно, подобна непоследователност не позволява, от една страна, на заинтересованите лица да се запознаят с действителните мотиви на обжалваното решение преди подаването на жалбата

и да подготвят защитата си по отношение на тях, и от друга страна, на съда на Съюза да установи мотивите, послужили за истинска правна база на това решение, и да провери съответствието им с приложимите правила.

- 332 На последно място, следва да се припомни, че когато приема решение за определяне на предварителните вноски, ЕСП трябва да съобщи на съответните институции методиката за изчисляване на тези вноски (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 122).
- 333 Същото трябва да важи и за методиката за определяне на годишното целево равнище, тъй като този размер има съществено значение в общата система на такова решение. Всъщност, както следва от член 4 от Регламент за изпълнение 2015/81, методиката за изчисляване на предварителните вноски се състои в разпределянето на посочения размер между всички съответни институции, така че увеличението или намалението на този размер води до съответно увеличение или намаление на предварителната вноска на всяка от тези институции.
- 334 От гореизложеното следва, че макар ЕСП да е длъжен да предостави на институциите посредством обжалваното решение обяснения относно методиката за определяне на годишното целево равнище, тези обяснения трябва да са последователни с обясненията, дадени от ЕСП в хода на съдебното производство и отнасящи се до действително приложимия метод.
- 335 В настоящото дело обаче това не е така.
- 336 Всъщност следва най-напред да се отбележи, че в съображение 48 от обжалваното решение е посочена математическа формула, която е представена като основа за определянето на годишното целево равнище. Оказва се обаче, че в тази формула не са включени елементите на действително приложената от ЕСП методика, както е изяснена в хода на съдебното заседание. Всъщност, както следва от точки 322—325 по-горе, ЕСП е получил размера на годишното целево равнище при прилагане на тази методика, като е приспаднал от крайното целево равнище наличните финансови средства в ЕФП, за да изчисли размера, който остава да бъде събран до края на първоначалния срок, и като е разделил последния размер на три. Тези два етапа от изчисляването обаче не намират никакъв израз в посочената математическа формула.
- 337 Действително от доводите на жалбоподателя по настоящото основание следва, че той е бил запознат с описателния документ и следователно с евентуалните размери на крайното целево равнище, посочени във включения в този документ диапазон. При все това, дори да се предположи, че той е бил запознат и с размера на наличните финансови средства в ЕФП, само тези обстоятелства не могат да му позволят да разбере, че двете операции, посочени в точка 336 по-горе, действително са били приложени от ЕСП, като освен това следва да се уточни, че математическата формула, предвидена в съображение 48 от обжалваното решение, дори не ги споменава.
- 338 Подобни несъответствия има и по отношение на начина, по който се определя коефициентът от 1,35 %, който обаче има първостепенна роля в математическата формула, посочена в точка 337 по-горе. Всъщност този коефициент би могъл да се разбира в смисъл, че се основава, наред с други параметри, на прогнозираното нарастване на гарантираните депозити през оставащите години от първоначалния срок. Както обаче ЕСП признава в

съдебното заседание, този коефициент е определен така, че да може да обоснове резултата от изчисляването на размера на годишното целево равнище, тоест след като ЕСП е изчислил този размер в приложение на четирите стъпки, изложени в точки 322—325 по-горе, и по-специално чрез разделянето на три на размера, получен след приспадането на наличните финансови средства в ЕФП от крайното целево равнище. Този подход обаче по никакъв начин не следва от обжалваното решение.

- 339 Освен това следва да се припомни, че съгласно описателния документ размерът на прогнозното крайно целево равнище е в диапазона между 70 милиарда и 75 милиарда евро. Този диапазон обаче се оказва непоследователен с диапазона на нарастване на гарантираните депозити от 4 % до 7 %, посочен в съображение 41 от обжалваното решение. Всъщност ЕСП посочва в съдебното заседание, че при определянето на годишното целево равнище е взел предвид нарастване на гарантираните депозити от 4 % — най-ниският процент във втория диапазон — и че по този начин е получил прогнозното крайно целево равнище от 75 милиарда евро, което е най-високата стойност от първия диапазон. Съответно се оказва, че е налице несъответствие между тези два диапазона. Всъщност, от една страна, диапазонът, отнасящ се до процента на промяна на гарантираните депозити, включва и стойности, по-високи от ставката от 4 %, чието прилагане обаче би довело до по-висок прогнозен размер на крайното целево равнище от включените в свързания с това целево равнище диапазон. От друга страна, за жалбоподателя е невъзможно да разбере причината, поради която ЕСП е включил в диапазона, отнасящ се до посоченото целево равнище, размери под 75 милиарда евро. Всъщност, за да се стигне до това, е било необходимо да се приложи ставка под 4 %, която обаче не е включена в диапазона, отнасящ се до процента на нарастване на гарантираните депозити. При това положение жалбоподателят не е бил в състояние да определи начина, по който ЕСП е използвал диапазона по отношение на процента на промяна на тези депозити, за да изчисли прогнозното крайно целево равнище.
- 340 От това следва, че що се отнася до определянето на годишното целево равнище, действително приложената от ЕСП методика, както е изяснена в съдебното заседание, не съответства на описаната в обжалваното решение, така че действителните мотиви, с оглед на които е било определено това целево равнище, не е могло да бъдат установени въз основа на обжалваното решение нито от институциите, нито от Общия съд.
- 341 С оглед на гореизложеното следва да се констатира, че обжалваното решение страда от пороци в мотивите, що се отнася до определянето на годишното целево равнище.
- 342 Ето защо трябва да бъдат приети твърденията за наличие на второто основание в третата му част. Като се има предвид значението на настоящото дело в правен и икономически аспект, все пак е в интерес на доброто правораздаване да бъдат разгледани и останалите основания на жалбата.

е) По четвъртата част, отнасяща се до непълнотата на мотивите за основната годишна вноска

- 343 Жалбоподателят твърди, че що се отнася до него, ЕСП не е уточнил всички конкретни елементи на изчисляването на основната годишна вноска. В индивидуалния разчет не бил посочен по-специално знаменателят, който трябвало да се приложи за тази вноска, а именно сборът от нетните задължения на всички съответни институции, коригиран в

съответствие с член 5 от Делегиран регламент 2015/63, нито „[...] размер на основната вноска на жалбоподателя след прилагане на формулата, посочена в [обжалваното] решение“.

344 ЕСП оспорва тези доводи.

345 Като начало следва да се припомни, че що се отнася до институциите, които трябва да платят предварителна вноска, коригирана спрямо рисковите им профили, тази вноска по същество се изчислява на два етапа.

346 На първия етап ЕСП изчислява основна годишна вноска в зависимост от нетните задължения на съответната институция в съответствие с член 70, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и с член 103, параграф 2 от Директива 2014/59. Съгласно член 5 от Делегиран регламент 2015/63 някои задължения се приспадат от нетните задължения.

347 На втория етап ЕСП коригира основната годишна вноска към рисковия профил на съответната институция в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква б) от Регламент № 806/2014 и член 103, параграф 2, втора алинея от Директива 2014/59.

348 Четвъртата част от второто основание се отнася до първия етап от изчисляването на предварителните вноски.

349 В съображения 62—65 от обжалваното решение ЕСП обяснява метода за определяне на числителя и знаменателя, които служат за основа на това изчисление.

350 Освен това на стр. 1 от индивидуалния разчет ЕСП посочва, в частта от него, озаглавена „Основна годишна вноска (ОГВ): числител“, стойността на числителя, взета предвид при изчисляването на основната годишна вноска на жалбоподателя, както и данните, въз основа на които тя е изчислена.

351 Освен това в обжалваното решение, на стр. 2 от индивидуалния разчет, в частта от него, озаглавена „Изчисляване на брутната вноска ([Делегиран регламент 2015/63], приложение 1, „стъпка б“)“, се посочва стойността на знаменателя, взета предвид при това изчисление.

352 От това следва, че жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да разбере по същество по какъв начин индивидуалното му положение е било взето предвид в съответствие с припомнената в точка 268 по-горе съдебна практика.

353 Вярно е, че нито в основния текст на обжалваното решение, нито в приложенията към него ЕСП е разчленил знаменателя на основната годишна вноска на съставните му елементи, а именно сбора от нетните задължения на всички съответни институции, коригиран в съответствие с член 5 от Делегиран регламент 2015/63.

354 Както обаче признава жалбоподателят в съдебното заседание, тези елементи включват индивидуализираните данни на всички засегнати институции.

355 При все това подобни елементи не се оказват необходими, за да може жалбоподателят да разбере по същество по какъв начин индивидуалното му положение е било взето предвид за целите на изчисляването на неговата предварителна вноска с оглед на положението на всички останали засегнати институции.

356 Ето защо да се изисква от ЕСП да съобщи посочените елементи, би надхвърлило изискванията, предвидени в съдебната практика, цитирана в точки 268, 271 и 272 по-горе.

357 Съответно твърденията за наличие на второто основание в четвъртата му част трябва да бъдат отхвърлени.

ж) По петата част, отнасяща се до непълнотата на мотивите за коригирането на основната годишна вноска спрямо риска

358 Петата част от второто основание се подразделя по същество на три оплаквания.

1) По първото оплакване, отнасящо се до невъзможността да се провери дали всички съответни институции дължат вноска, коригирана в зависимост от рисковия профил

359 Според жалбоподателя е невъзможно да се провери дали за всички институции действително е било извършено коригиране спрямо риска, като се има предвид, че съществува разлика между, от една страна, броя на институциите, включени в публикуваните на уебсайта на ЕСП статистики, и от друга, техния брой, посочен в описателния документ.

360 ЕСП оспорва тези доводи.

361 Най-напред, следва да се отбележи, че съгласно член 9, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП изчислява множителя за корекции за риск за всички институции, с изключение на тези, които отговарят на условията за плащане на еднократна вноска съгласно член 10 от този делегиран регламент, и посочените в член 11 от същия делегиран регламент, като комбинира показателите за риск, посочени в член 6 от Делегиран регламент 2015/63, в съответствие с математическата формула и процедурите, определени в приложение I към този делегиран регламент.

362 На следващо място, доколкото доводите на жалбоподателя трябва да се разбират в смисъл, че той упреква ЕСП, че не е указал в обжалваното решение с наименованието им всички участващи в ЕМП институции, чиято предварителна вноска е била коригирана към техния рисков профил, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил пред Общия съд доказателства, въз основа на които би могло да се заключи, че тази информация е релевантна, за да се разбере начинът, по който индивидуалното му положение е било взето предвид за целите на изчисляването на неговата предварителна вноска с оглед на положението на всички останали засегнати институции съгласно цитираната в точка 268 по-горе съдебна практика.

363 На последно място, доколкото доводите на жалбоподателя трябва да се разбират в смисъл, че той изисква от ЕСП да съобщи само броя на институциите, за които предварителната вноска е била коригирана в зависимост от рисковия им профил за периода на плащане на вноски за 2021 г., налага се изводът, че приложение II към обжалваното решение позволява

да се установи броят на тези институции. Всъщност, що се отнася до частта от предварителните вноски, изчислена на национална основа, този брой може да бъде проверен за всяка държава членка в рубрика „N“ на стр. 6—131 от приложение II към обжалваното решение. Същото се отнася и до частта от предварителните вноски, изчислена на основа на съюза, чиито статистики са изложени на стр. 132—137 от приложение II към това решение. Съответно от тези статистики е видно, че за периода на плащане на вноски за 2021 г. общо 1 627 институции са били задължени да платят предварителна вноска, коригирана спрямо техния рисков профил.

364 С оглед на гореизложеното първото оплакване по петата част от второто основание трябва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване, отнасящо се до отчитането на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“

365 Жалбоподателят поддържа, че ЕСП не е изложил пълни мотиви за определянето на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, като не е представил по-специално анализа си на факторите, които водят до засилване на риска в профила на институциите и които са посочени в член 6, параграф 6, буква а), подточки i)—iv) от Делегиран регламент 2015/63. ЕСП обаче представил такъв анализ за факторите които водят до понижаване на риска в профила на институциите и които са определени в член 6, параграф 6, буква б), подточки i) и ii) от този делегиран регламент.

366 ЕСП оспорва тези доводи.

367 Най-напред следва да се отбележи, че подпоказателите в показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, се определят от ЕСП в съответствие с условията по член 6, параграф 6 от Делегиран регламент 2015/63.

368 На второ място, в съображения 98—100 от обжалваното решение ЕСП пояснява по какъв начин е определил подпоказателите в показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“. Там ЕСП по-специално включва списък с тях заедно с определения за тях и обяснява, от една страна, точно кои данни съставляват тези подпоказатели, и от друга страна, начина, по който е претеглил посочените подпоказатели за целите на изчисляването на тази група показатели за риск.

369 Такива мотиви позволяват на жалбоподателя да разбере по какъв начин ЕСП е приложил показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ и съответно отговарят на изискванията, установени в цитираната в точки 268, 271 и 272 по-горе съдебна практика.

370 С оглед на гореизложеното второто оплакване по петата част от второто основание трябва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване, отнасящо се до мотивите за стъпки 1—6 от коригирането на основната годишна вноска спрямо рисковия профил на жалбоподателя

- 371 Жалбоподателят поддържа, че мотивите за стъпки 1—6 от коригирането на основната годишна вноска спрямо неговия рисков профил, както са описани в индивидуалния разчет, са непълни.
- 372 ЕСП оспорва тези доводи.
- 373 За да се прецени настоящото оплакване, следва да се провери дали жалбоподателят е разполагал с използваната от ЕСП методика за изчисляване и с достатъчно информация, за да разбере по същество по какъв начин индивидуалното му положение е било взето предвид за целите на изчисляването на неговата предварителна вноска с оглед на положението на всички останали засегнати институции на различните стъпки от това изчисляване, определени в приложение I към Делегиран регламент 2015/63.

i) Стъпка 1

- 374 На стъпка 1 ЕСП изчислява „базовия показател“ за всеки показател и подпоказател за риск. Що се отнася до първите три групи показатели за риск, базовият показател се изчислява въз основа на определенията и операциите, посочени в таблицата в „Стъпка 1“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63. Колкото до група показатели за риск IV, базовият показател се изчислява въз основа на определенията и операциите, посочени в съображения 98—101 от обжалваното решение. Всички базови показатели се изчисляват, като се взема предвид информацията, предоставена от всяка институция. Тези базови показатели, възприети от ЕСП за целите на изчисляването на предварителната вноска на всяка институция, впоследствие са възпроизведени в индивидуалния разчет.
- 375 Доколкото индивидуалният разчет е съобщен на жалбоподателя, той е разполагал с достатъчно данни, за да провери по същество изчислението на отнасящите се до него базови показатели.
- 376 Този извод не може да бъде оборен с довода на жалбоподателя, че в рамките на група показатели за риск „значение на институцията за стабилността на финансовата система или икономиката“ ЕСП не е указал знаменателя за изчисляването на показателя за риск „дял от междубанковите заеми и депозити в ЕС“, посочен на седмия ред в „Стъпка 1“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 377 В това отношение жалбоподателят не е представил пред Общия съд никакво доказателство, което да обясни по какъв начин познаването на тези данни му позволява да разбере по същество по какъв начин индивидуалното му положение е било взето предвид за целите на изчисляването на неговата предварителна вноска с оглед на положението на всички останали засегнати институции. Всъщност за този показател за риск жалбоподателят може да провери позицията си спрямо другите институции, като се основе на своя собствен дял от междубанковите заеми и депозити, както е посочен в раздели 4C6 и 4C7, под заглавието „Други деклариранни данни, използвани при изчислението“, на стр. 3 от индивидуалния разчет. След това той може да сравни тази стойност с пределните стойности на клетката, в която е бил включен за посочения показател за риск, като може да се запознае с тези пределни стойности на стр. 31 (за националната основа) и на стр. 133 (за основата на съюза) от приложение II към обжалваното решение.

378 Освен това и във всички случаи жалбоподателят е можел да се запознае с размера на знаменателя на използваната от ЕСП формула за изчисляване на посочения показател за риск, а именно сумата от агрегираните междубанкови заеми и депозити, държани от институциите във всяка държава членка или в банковия съюз, като умножи общия брой институции (N) по средната стойност на този показател [$Moу. (\bar{x})$]. Данните, необходими за умножаването, също се намират на стр. 31 и 133 от приложение II към обжалваното решение.

ii) Стъпка 2

379 На стъпка 2 за всеки базисен показател, изчислен на стъпка 1 за всеки от показателите и подпоказателите за риск и с изключение на показателя „степен на предишна извънредна публична финансова подкрепа“, ЕСП извършва следните операции. На първо място, той изчислява брой клетки, за да сравни базисните показатели на институциите. На второ място, ЕСП разпределя във всяка клетка един и същи брой институции, започвайки в първата клетка с институциите с най-ниски стойности на базовия показател. По този начин всяка клетка има пределни стойности, които се определят от най-ниския базисен показател и от най-високия базисен показател. На трето място, ЕСП придава на всички институции, включени в определена клетка, „дискретизиран показател“ за тази клетка, наречен I_{ij} , който представлява стойността на порядъка на клетката, като се брои от ляво надясно, така че стойността на дискретизирания показател се определя като равна на 1, 2, 3 и до числото на последната клетка.

380 Първо, колкото до изчисляването на броя клетки, то се основава на математическата формула, посочена в точка 2 от „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63. Тази формула се състои от следните три елемента:

- броят на институциите, които правят вноски в ЕФП, наречен N ,
- стойността σ_g , която се изчислява въз основа на този брой институции N ,
- стойността g_{ij} , която се изчислява въз основа на същия този брой институции N , на средната стойност на въпросните базови показатели, наречена \bar{x} и на базисните показатели за всяка институция, наречени x_{ij} .

381 Както следва от точка 363 по-горе, жалбоподателят е можел да се запознае с броя на институциите N , които правят вноски в ЕФП.

382 Освен това на стр. 30—34 и 132—136 от приложение II към обжалваното решение ЕСП представя стойностите g_{ij} и σ_g , както и средната стойност на базисните показатели \bar{x} за всеки показател и подпоказател за риск.

383 На последно място, видно от съображенията, изложени в точки 292—302 по-горе, ЕСП не е бил длъжен да съобщава на институциите базисните показатели на всички други засегнати институции.

- 384 Поради това, що се отнася до изчисляването на броя клетки, ЕСП е гарантирал на институциите възможно най-голяма прозрачност в границите, наложени от задължението му за опазване на търговската тайна на последните, така че жалбоподателят е разполагал с достатъчно данни, за да разбере по същество начина, по който ЕСП е извършил това изчисление.
- 385 На второ място, от една страна, жалбоподателят е имал достъп до минималните и максималните стойности на всяка клетка, за всеки от показателите и подпоказателите за риск, тъй като те са посочени на стр. 30—34 и 132—136 от приложение II към обжалваното решение. От друга страна, той е познавал базисните показатели, възприети от ЕСП за изчисляването на неговата предварителна вноска, тъй като тези показатели са посочени в индивидуалния разчет за него. Съответно жалбоподателят е можел да провери дали базисните показатели, които са били определени за него, са между минималните и максималните стойности на клетките, в които е включен.
- 386 На трето място, институциите могат да проверят в индивидуалния разчет дискретизирания показател, който е определен за тях за даден показател или подпоказател за риск.
- 387 При това положение жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да разбере по същество операциите, извършени на стъпка 2.
- 388 Доводите на жалбоподателя не могат да оборят този извод.
- 389 Жалбоподателят поддържа най-напред, че при прилагането на точка 3 от „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63 е невъзможно да се провери дали институциите със същия базисен показател действително са били включени в една и съща клетка. Съответно ЕСП трябвало да предостави списък с класирането на всички институции, за да може жалбоподателят да провери дали са правилно разпределени в различните клетки. Освен това, тъй като обжалваното решение не съдържа подробности относно третия етап от стъпка 2, а именно определянето на дискретизирания показател за институциите, жалбоподателят не можел да провери дискретизирания показател, който е определен за него за различните показатели за риск.
- 390 В това отношение следва да се припомни, че съгласно посочената в точка 265 по-горе съдебна практика задължението за мотивиране не изисква жалбоподателят да има достъп до всички данни, които да му позволят да провери дали предварителната му вноска е изчислена точно.
- 391 По-специално, както следва от цитираната в точка 270 по-горе съдебна практика, ЕСП не е длъжен да предоставя на жалбоподателя представляващи търговска тайна данни за икономическото положение на всяка от другите засегнати институции.
- 392 ЕСП обаче е имал основание да приеме, че дискретизираният показател, определен за дадена институция, е търговска тайна. Всъщност ЕСП е можел да приеме, че има опасност евентуалното оповестяване на тази информация да разкрие икономическото положение на такава институция, и по-специално равнището на риска, на който тя е изложена за някои финансови дейности, като позволи да се направи пряко сравнение на това равнище на риск с поетия от другите институции риск.

iii) Стъпка 3

- 393 На стъпка 3 ЕСП преобразува, за всеки показател и подпоказател на риск, дискретизираните показатели, получени при стъпка 2, в диапазон от 1 до 1 000, за да получи „преобразуван показател“, наречен $RI_{ij,n}$.
- 394 За да изчисли този преобразуван показател, ЕСП прилага формула, включваща следните три елемента:
- дискретизираният показател, определен за съответната институция при стъпка 2,
 - аргументът на максималната функция, чиято стойност съответства на цифрата на последната клетка за съответния показател или подпоказател за риск,
 - аргументът на минималната функция, чиято стойност съответства на цифрата на първата клетка за въпросния показател или подпоказател за риск.
- 395 Жалбоподателят е имал достъп до тези елементи. От една страна, дискретизираният показател е резултатът от операцията на стъпка 2, описана в точка 379 по-горе. От друга страна, посочените в точка 394 по-горе стойности на аргументите на максималната и минималната функция са на стр. 30—34 и 132—136 от приложение II към обжалваното решение в редовете „Bin min.“ и „Bin max.“.
- 396 Следователно жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да разбере извършената на стъпка 3 операция и така да получи преобразувания показател.

iv) Стъпка 4

- 397 На стъпка 4, за всеки показател и подпоказател за риск, ЕСП изчислява „трансформирания преобразуван показател“, наречен T .
- 398 В това отношение в „Стъпка 4“, точка 1 от приложение I към Делегиран регламент 2015/63 на всеки показател за риск се придава или положителен, или отрицателен знак. За показателите с положителен знак, колкото по-високи са стойностите, толкова по-засилен е рискът в профила на институцията. За показателите с отрицателен знак, колкото по-високи са стойностите, толкова по-понижен е рискът в профила на институцията.
- 399 След като бъде приложен знакът, ЕСП изчислява трансформираните преобразувани показатели в съответствие с формулата, посочена за тази цел в точка 2 от „Стъпка 4“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 400 Трансформираният преобразуван показател се изчислява, като се използва преобразуваният показател, получен на стъпка 3. Така, ако приложението за съответния показател за риск знак е отрицателен, трансформираният преобразуван показател има същата стойност като преобразувания показател. За сметка на това, ако приложението за съответния показател за риск знак е положителен, от преобразувания показател следва да се извади числото 1 001 в съответствие с формулата $1\,001 - RI_{ij,n}$.

- 401 Най-напред, предвид естеството на операциите, посочени в точка 400 по-горе, които или не предполагат никакво изчисление, или се ограничават до прости изчисления, без да се използват допълнителни данни, жалбоподателят не може да твърди, че не е разполагал с достатъчно информация, за да провери посочените извършени от ЕСП операции.
- 402 На следващо място, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че в рамките на стъпка 4 ЕСП не е обяснил причините, поради които системно е прилагал положителен знак за показателите за риск от група показатели за риск IV.
- 403 По този въпрос ЕСП уточнява в съображение 112 от обжалваното решение, че прилагането на отрицателен или положителен знак зависи от характера на дадения показател за риск. На следващо място, той припомня, че за показателите с положителен знак, колкото по-високи са стойностите, толкова по-засилен е рискът в профила на институцията. Съответно за всички показатели за риск, включени в група показатели за риск IV, с изключение на показателя за риск ИЗС, ЕСП е приложил положителен знак, тъй като колкото по-високи са стойностите за тези показатели, толкова по-засилен е рискът в профила на институцията.
- 404 Освен това жалбоподателят неправилно твърди, че не може да провери извършените на стъпка 4 операции, тъй като те се основават на стойностите, получени на стъпка 3, които той не можел да познава.
- 405 Всъщност, както бе посочено в точки 393—395 по-горе, жалбоподателят може сам да изчисли приложените спрямо него преобразувани показатели, така че той може също да провери дали е правилен резултатът от тяхната трансформация на стъпка 4, който фигурира в колоната „Резултат на клетката (TRI)“ в индивидуалния разчет за него.
- 406 На последно място, жалбоподателят счита, че в рамките на стъпка 4 ЕСП не е мотивирал решението си относно претеглянето на показателя за риск ИЗС. ЕСП по-специално не уточнил по какъв начин в съответствие с член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 е взел предвид относителното тегло на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ за целите на прилагането на показателя за риск ИЗС. Също така той не обяснил причините за разпределянето на институциите в три клетки, определянето на корекционните коефициенти 7/9 и 5/9 за две от тези клетки, критериите, по които институциите са разпределени в посочените клетки, и причините, по които жалбоподателят е бил разпределен в една от тези клетки.
- 407 По този въпрос следва да се отбележи, от една страна, че в съображение 114 от обжалваното решение ЕСП е обяснил, че макар член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 да го задължава да претегли показателя за риск ИЗС съобразно посочените в него показатели за риск, той трябва да се увери, че дори институциите с най-рисковия профил все пак могат да се възползват от членството си в ИЗС при изчисляването на предварителните вноски. От тази гледна точка ЕСП посочва в съображения 114—116 от обжалваното решение и в точка 131 от приложение III към това решение, че за да постигне тази цел, е определил три клетки с оглед на претеглянето на показателя за риск ИЗС и е разпределил институциите с най-нисък рисков профил в третата клетка, за която не е предвидено никакво коригиране на този показател. От посочените обяснения следва и че по същата логика ЕСП е разпределил институциите, които имат среден рисков профил, и тези с най-висок рисков профил съответно във втората и първата клетка, като е приложил за тях корекционен коефициент 7/9 и 5/9 за посочения показател за риск.

- 408 Във връзка с последното ЕСП добавя в точка 131 от приложение III към обжалваното решение, че като се прилагат корекционните коефициенти, посочени в точка 407 по-горе, дори институциите с най-висок рисков профил се ползват все пак с повече от 50 % от максималното предимство, което могат да получат поради членството си в ИЗС, що се отнася до изчисляването на предварителните вноски.
- 409 Тези обяснения позволяват на жалбоподателя да разбере причините, от които се е ръководил ЕСП при претеглянето на показателя за риск ИЗС, а на Общия съд — да упражни своя съдебен контрол.
- 410 Що се отнася, от друга страна, до причините, по които жалбоподателят е бил разпределен в дадена клетка за показателя за риск ИЗС, достатъчно е да се констатира, че в съображение 115 от обжалваното решение ЕСП е обяснил, че е класирал съответните институции в зависимост от справедливо претеглената средноаритметична стойност на трансформираните преобразувани показатели от деветте подпоказатели за риск от група показатели за риск IV.
- 411 Такива мотиви са пълни, поради което доводите на жалбоподателя не могат да бъдат приети.
- v) Стъпка 5
- 412 На стъпка 5 ЕСП извършва следните операции.
- 413 На първо място, ЕСП агрегира показателите за риск i в рамките на всяка група показатели за риск j чрез използване на средна аритметична претеглена величина, като прилага формулата, посочена за тази цел в точка 1 от „Стъпка 5“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 414 Тази формула се решава въз основа, от една страна, на теглото на съответния показател за риск в дадената група показатели за риск, наречено w_{ij} , и от друга страна, на трансформирания преобразуван показател. Такива относителни тегла обаче фигурират не само в член 7, параграфи 2—4 от Делегиран регламент 2015/63, но и в индивидуалния разчет за жалбоподателя и на стр. 5 от приложение II към обжалваното решение. Освен това трансформираният преобразуван показател е получен на стъпка 4.
- 415 При това положение жалбоподателят не може да твърди, че не е имал достъп до данните, необходими за решаването на посочената формула.
- 416 На второ място, ЕСП агрегира групите показатели за риск j , за да получи „съставния показател“, наречен CI_n , чрез използване на средна геометрична претеглена величина, като прилага формулата, посочена за тази цел в точка 2 от „Стъпка 5“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 417 Тази формула се решава въз основа на теглото на групите показатели за риск, наречено W_j , предвидено в член 7, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63, и на стойностите, получени след агрегирането на показателите за риск в рамките на всяка група показатели за риск при операцията, описана в точки 413 и 414 по-горе. Последните стойности са съобщени на жалбоподателя в индивидуалния разчет за него.

- 418 На трето място, ЕСП коригира съставния показател CI_n , като прилага формулата, посочена за тази цел в „Стъпка 5“, точка 3 от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, а именно $1\,000 - CI_n$, за да получи „крайния съставен показател“, наречен CI_n . Поради това за институциите с по-засилен риск в профила се получава по-висок краен съставен показател.
- 419 В този контекст жалбоподателят поддържа, че в рамките на стъпка 5 ЕСП е трябвало да обясни, от една страна, процедурата по агрегиране на показателите за риск в рамките на всяка група показатели за риск, като вземе предвид по-специално относителното тегло на показателите, предвидено в член 7 от Делегиран регламент 2015/63, и като посочи как е стигнал до агрегирането на посочените показатели, и от друга страна, начина, по който е получен съставният показател. Това било още по-важно предвид факта, че през периода на плащане на вноски за 2021 г. някои от тези показатели не са били приложени от ЕСП и следователно тяхното тегло е трябвало да бъде разпределено.
- 420 В това отношение следва най-напред да се отбележи, че както следва от точки 412—418 по-горе, процесът на агрегиране на показателите за риск се основава на формулите, посочени в точки 1—3 от „Стъпка 5“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 421 На следващо място, от същите точки е видно, че жалбоподателят е разполагал с всички необходими данни, за да реши посочените формули.
- 422 На последно място, в съображение 94 от обжалваното решение ЕСП обяснява, че тъй като някои показатели за риск не са били приложени през периода на плащане на вноски за 2021 г., теглото на наличните показатели за риск е било пропорционално преобразувано, така че сборът от тяхното тегло да достигне 100 %, като се има предвид, че такава промяна на теглото е предвидена в член 20, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63.
- 423 С оглед на гореизложеното жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да разбере операциите, предвидени в рамките на стъпка 5 и извършени от ЕСП.

vi) Стъпка 6

- 424 На стъпка 6 ЕСП извършва следните две операции.
- 425 На първо място, ЕСП изчислява множителя за корекции за риск, наречен \bar{R}_n , като преобразува крайния съставен показател, получен на стъпка 5, в диапазон между 0,8 и 1,5 в съответствие с формулата, посочена в „Стъпка 6“, точка 1 от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 426 За да реши тази формула, ЕСП използва три вида данни, а именно:
- крайният съставен показател на съответната институция,
 - аргументът на минималната функция на крайния съставен показател, наречена $\min FCI_n$, който съответства на минималната стойност на този показател за всички институции, правещи вноски в ЕФП, за които се изчислява такъв показател,
 - аргументът на максималната функция на крайния съставен показател, наречена $\max FCI_n$, който съответства на максималната стойност на същия показател за посочените институции.

- 427 Крайният съставен показател на съответната институция е получен на стъпка 5. Освен това минималните и максималните функции, посочени в точка 426 по-горе, са данни, които са идентични за всички институции, чиято основна годишна вноска се коригира спрямо рисковия им профил. Тези данни фигурират в индивидуалния разчет на всяка институция, както и на стр. 4 от приложение II към обжалваното решение, в четвъртата и петата колона от съдържащата се в него таблица, озаглавени съответно „k“ и „l“. Следователно жалбоподателят е имал достъп до данните, необходими за решаване на формулата, посочена в точка 1 от „Стъпка 6“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 428 На второ място, ЕСП изчислява окончателната вноска на съответната институция, наречена C_n , съгласно формулата, изложена в точка 2 от „Стъпка 6“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 429 Това изчисление се извършва въз основа на пет вида данни, а именно:
- годишното целево равнище, коригирано в съответствие с точка 2 от „Стъпка 6“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, наричано „Target“,
 - нетните пасиви на съответната институция, коригирани съгласно член 5 от Делегиран регламент 2015/63, които са числителят на основната годишна вноска, наречен B_n ,
 - сумата на основните годишни вноски, коригирани спрямо риска на всички засегнати институции, наречена $\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$,
 - кумулираните нетни пасиви на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки, които пасиви са знаменателят на основната годишна вноска, наречен $\sum_{q=1}^N B_q$,
 - множителят за корекции за риск на съответната институция.
- 430 Нетните пасиви на жалбоподателя, коригирани съгласно член 5 от Делегиран регламент 2015/63, и неговият множител за корекции за риск, както и кумулираните нетни пасиви на всички институции, лицензирани на територията на всички участващи държави членки, са съобщени на жалбоподателя в индивидуалния разчет за него. Освен това на стр. 4 от приложение II към обжалваното решение се посочва коригираното годишно целево равнище — в първата колона, озаглавена „h“, от съдържащата се в него таблица — както и сборът от основните годишни вноски, коригирани спрямо риска на всички съответни институции, като този сбор е възпроизведен в третата колона, озаглавена „j“, от същата таблица.
- 431 На последно място, в съображения 118—121 от обжалваното решение ЕСП дава допълнителни обяснения относно стъпка 6.
- 432 При това положение жалбоподателят е разполагал с достатъчно информация, за да разбере изчисленията, извършени на стъпка 6.
- 433 Доводите на жалбоподателя не могат да оборят този извод.

- 434 Що се отнася до изчислението на множителя за корекции за риск на стъпка 6, споменато в точки 425 и 426 по-горе, жалбоподателят неправилно поддържа, че при непосочване на крайните съставни показатели на всички институции той не е в състояние да знае дали стойностите на аргументите на минималните и максималните функции на крайните съставни показатели, посочени в точка 426 по-горе, не представляват изключения, водещи до изкривяване на множителите за корекции за риск.
- 435 В това отношение от цитираната в точка 263 по-горе съдебна практика следва, че задължението за мотивиране не изисква жалбоподателят да има достъп до всички данни, които да му позволят да провери дали предварителната му вноска е изчислена точно. Сред данните, които ЕСП не е длъжен да съобщава на жалбоподателя, са и крайните съставни показатели на всички институции. Всъщност техните стойности могат да представляват информация за икономическото състояние на съответните институции, и по-специално за равнището на риска, на който те са изложени на пазарите, като се има предвид, че за институциите с по-засилен риск в профила се получава по-висок краен съставен показател. При това положение ЕСП е можел основателно да приеме, че разкриването на крайните съставни показатели на всички институции би нарушило задължението му за опазване на търговската тайна на съответните институции. Ето защо с оглед на цитираната в точка 265 по-горе съдебна практика обясненията, дадени от ЕСП в съображение 118 от обжалваното решение, и данните, съобщени в индивидуалния разчет и на стр. 4 от приложение II към това решение, могат да се считат за достатъчни.
- 436 Също така жалбоподателят не може да поддържа, що се отнася до изчислението на окончателната вноска на стъпка 6, посочено в точки 428 и 429 по-горе, че въпреки възпроизвеждането на използваната за това изчисление формула и обяснението на различните ѝ съставни части в обжалваното решение, ЕСП не е обяснил как е стигнал до резултата от изчислението за жалбоподателя, посочен в индивидуалния разчет.
- 437 От една страна, както следва от съображения 119—121 от обжалваното решение, окончателната вноска на жалбоподателя е изчислена съгласно формулата, посочена в точка 2 от „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63. От друга страна, както бе посочено в точка 430 по-горе, жалбоподателят е можел да намери данните, необходими за решаване на тази формула, в индивидуалния разчет за него и в колони h и j от таблицата на стр. 4 от приложение II към обжалваното решение.
- 438 От гореизложеното следва, че като използва, от една страна, формулите, посочени в приложение I към Делегиран регламент 2015/63, и от друга, данните, съдържащи се в приложения I и II към обжалваното решение, жалбоподателят действително е в състояние да провери, етап по етап, изчислението на предварителната му вноска от ЕСП.
- 439 Следователно третото оплакване по петата част от второто основание трябва да бъде отхвърлено.

з) По седмата част, отнасяща се до наличието на непубликуваните междинни решения

- 440 Жалбоподателят поддържа, че мотивите на обжалваното решение са непълни, тъй като ЕСП е приел междинни решения, които не са били публикувани и не са му били връчени.
- 441 ЕСП оспорва тези доводи.

- 442 От съдебната практика е видно, че мотивите в решението за определяне на предварителни вноски трябва да се смятат за непълни, когато по отношение на някои данни, за които ЕСП трябва да изложи мотиви, се основават само на други правни актове, като например междинни решения, които ЕСП е приел, за да уточни и в определени случаи да допълни някои аспекти от определянето на посочените вноски, но които не е публикувал или по друг начин довел до знанието на институциите (вж. решения от 28 ноември 2019 г., *Нуро Vorarlberg Bank/ЕСП*, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 194 и 199, и от 28 ноември 2019 г., *Portigon/ЕСП*, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 171 и 176).
- 443 В случая в изпълнение на процесуално-организационно действие, постановено от Общия съд на 9 ноември 2022 г., ЕСП представя междинните решения, които са релевантни за изчисляването на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г. В тези решения, чийто неповерителен вариант впоследствие е връчен на жалбоподателя, са изложени по-специално вътрешни позиции, изпратени до персонала на ЕСП, за да го насочат в процеса на изчисляване на предварителните вноски.
- 444 Както обаче следва от резюмето на обжалваното решение в точки 5—18 по-горе, последното съдържа мотиви относно определянето на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г.
- 445 Освен това жалбоподателят не е указал нито една информация, съдържаща се в междинните решения, която да не е възпроизведена в самото обжалвано решение и която да е била взета предвид при определянето на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г.
- 446 Следователно нищо не сочи, че наличието на междинните решения е имало някакво отражение върху обхвата на информацията, с която е разполагал жалбоподателят, за да може да провери дали неговата предварителна вноска е определена законосъобразно и да я оспори пред съда на Съюза. По-специално, както следва от анализа на първа, втора, трета, четвърта, пета и шеста част от второто основание, жалбоподателят е могъл да разбере всички елементи от изчислението на предварителната вноска, с изключение на определянето на годишното целево равнище, единствено въз основа на обжалваното решение.
- 447 Следователно обжалваното решение се различава от решението на ЕСП за определяне на предварителните вноски, предмет на делата, по които са постановени решения от 28 ноември 2019 г., *Нуро Vorarlberg Bank/ЕСП* (T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823), и от 28 ноември 2019 г., *Portigon/ЕСП* (T-365/16, EU:T:2019:824). Всъщност в последното решение няма по-специално данни как ЕСП е определил група показатели за риск IV, като такива данни е имало само в междинните решения, разглеждани по тези дела (решения от 28 ноември 2019 г., *Нуро Vorarlberg Bank/ЕСП*, T-377/16, T-645/16 и T-809/16, EU:T:2019:823, т. 195, и от 28 ноември 2019 г., *Portigon/ЕСП*, T-365/16, EU:T:2019:824, т. 172).
- 448 На последно място, жалбоподателят не обяснява как — с оглед на съображенията, изложени в точки 444—446 по-горе — публикуването на междинните решения е щяло да му позволи да упражни при по-добри условия правата си пред съдилищата на Съюза, нито как такова публикуване е щяло да позволи на последните да упражнят по-ефективен контрол.

- 449 При това положение липсата на публикуване или на връчване на междинните решения не може сама по себе си да доведе до липса на мотиви на обжалваното решение.
- 450 С оглед на посоченото по-горе твърденията за наличие на второто основание в седмата му част трябва да бъдат отхвърлени.

и) Заключение по второто основание

- 451 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на второто основание в третата му част трябва да бъдат приети. Твърденията за наличие на това основание в другите му части трябва да бъдат отхвърлени.

3. По третото основание: нарушение на правото на ефективна съдебна защита поради непроверимостта на обжалваното решение

- 452 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил принципа на ефективна съдебна защита, тъй като съдебният контрол върху обжалваното решение на практика е невъзможен. От една страна, нито Общият съд, нито жалбоподателят разполагали с данни относно институциите, различни от жалбоподателя, въпреки че тези данни са необходими за проверката на изчислението на платената от последния предварителна вноска. От друга страна, дори Общият съд да получи достъп до въпросните данни, той нямало да може да ги използва, тъй като не разполагал с използвания от ЕСП софтуер за изчисляване на предварителните вноски, за да следва различните стъпки от изчислението в съответствие с приложение I към Делегиран регламент 2015/63.
- 453 ЕСП оспорва тези доводи.
- 454 Както бе посочено в точка 43 по-горе, Съветът и Комисията е следвало, при въвеждането на системата за изчисляване на предварителните вноски с Делегиран регламент 2015/63 и Регламент за изпълнение 2015/81, да съвместят опазването на търговската тайна и принципа на ефективна съдебна защита, така че представляващите такава тайна данни да не могат да бъдат съобщени на заинтересованите лица и да не могат по-специално да бъдат включени в мотивите на решенията за определяне на размера на предварителните вноски.
- 455 Освен това съгласно член 339 ДФЕС и член 88 от Регламент № 806/2014 при съобщаването на обжалваното решение ЕСП е бил длъжен също така да следи да не разкрива на институциите данни, представляващи търговска тайна.
- 456 При все това съдът на Съюза трябва да провери основателността на съображенията, които ЕСП изтъква, за да се противопостави на съобщаването на данните, използвани за изчисляване на посочените вноски, както бе посочено в точка 48 по-горе.
- 457 В случая от проверката в точки 292—302 по-горе следва, че ЕСП е имал основание да се противопостави на това индивидуалните данни за другите институции да бъдат съобщени на жалбоподателя.

458 Освен това по същите причини като изложените в точка 54 по-горе следва да се отхвърли доводът, че използването от ЕСП на софтуер за изчисляване на предварителните вноски възпрепятства упражняването на последващ съдебен контрол.

459 При това положение твърденията за наличие на третото основание трябва да бъдат отхвърлени.

4. По шестото основание: нарушение на редица разпоредби на първичното и вторичното право поради прилагането за жалбоподателя на множител за показателя за риск ИЗС

460 Шестото основание се подразделя на четири части.

а) По първата част, отнасяща се до нарушение на член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013 и на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59

461 Жалбоподателят припомня, че по отношение на показателя за риск ИЗС в обжалваното решение за него е приложен корекционен коефициент от [поверително]. Прилагането на такъв коефициент обаче не отговаряло на изискванията по член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013 и на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59. Всъщност ИЗС, в която членува жалбоподателят, защитавала по един и същи начин всички институции, които са нейни членове, поради което провеждането на разграничение между тези институции, що се отнася до показателя за риск ИЗС, било в противоречие с текста и духа на тези разпоредби.

462 ЕСП оспорва тези доводи.

463 От една страна, както следва от точки 132 и 139 по-горе, нищо в текста на член 103, параграф 7 от Директива 2014/59 или на член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013 не забранява на Комисията да предвиди в член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, че когато прилага показателя за риск ИЗС, ЕСП трябва да вземе предвид относителното тегло на показателя „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.

464 От друга страна, от съображения 114—116 от обжалваното решение и от точка 131 от приложение III към това решение следва, че ЕСП е изпълнил задълженията си по член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63, чиято незаконосъобразност впрочем не е установена.

465 Поради това твърденията за наличие на шестото основание в първата му част трябва да бъдат отхвърлени.

б) По втората част, отнасяща се до нарушение на член 16 от Хартата и на принципа на пропорционалност

- 466 Жалбоподателят поддържа, че що се отнася до показателя за риск ИЗС, класирането му в [поверително], а оттам и прилагането за него на корекционен коефициент [поверително] — което е имало за последица [поверително] — са непропорционални и нарушават свободата му на стопанската инициатива, закрепена в член 16 от Хартата, както и принципа на пропорционалност, закрепен в член 52, параграф 1 от нея.
- 467 Прилагането на такъв корекционен коефициент за показателя за риск ИЗС било явно необосновано и произволно, тъй като жалбоподателят разполагал с добра капитализация и с положителен рисков профил, поради което вероятността за реструктурирането му била малка. Това личало по-специално от тълкуването на резултатите от анализа на самия жалбоподател на показателите за риск, както и от статистиките на ЕЦБ въз основа на наличната през 2019 г. информация.
- 468 ЕСП оспорва тези доводи.
- 469 Като начало следва да се констатира, че жалбоподателят само се позовава на нарушение на свободата на стопанската инициатива, закрепена в член 16 от Хартата, и на принципа на пропорционалност, без да излага целенасочени доводи относно тези принципи.
- 470 Съответно с оглед на цитираната в точка 217 по-горе съдебна практика оплакванията на жалбоподателя трябва да бъдат отхвърлени, доколкото се отнасят до нарушението на тези принципи.
- 471 Освен това, доколкото доводите на жалбоподателя трябва да се разбират в смисъл, че той в действителност поддържа, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил за него [поверително] за показателя за риск ИЗС, следва да се отбележи следното.
- 472 Що се отнася до показателя за риск ИЗС, ЕСП и Комисията уточняват, че неизпълнението на задължения от страна на дадена институция с обширен и сложен баланс, каквато е жалбоподателят, би могло напълно да изчерпи средствата на ИЗС, за разлика от хипотезата на неизпълнение на задължения от страна на институция с по-ограничен и прост баланс. Следователно членството на жалбоподателя в ИЗС не покрива непременно риска той да трябва да прибегне до ЕФП. Жалбоподателят обаче не е представил доказателства, за да обори това твърдение.
- 473 Освен това жалбоподателят не може да се позовава на своя собствен анализ на показателите за риск или на статистиките на ЕЦБ, за да оспори преценката на ЕСП относно показателя за риск ИЗС.
- 474 От една страна, този анализ и тези статистики не се отнасят до всички институции, данните за които са взети предвид при изчисляването на показателя за риск ИЗС на жалбоподателя. Всъщност в извършения от самия него анализ жалбоподателят се сравнява само с шест други германски институции. За сметка на това, както следва от приложение II към обжалваното решение, ЕСП е взел предвид данните за 1 627 институции, за да състави клетките за показателя за риск ИЗС на основата на съюза, и данните за 776 институции, за да състави клетките за показателя за риск ИЗС на национална основа.

- 475 Същото се отнася и до статистиките на ЕЦБ. Последните се отнасят само до 113 институции, тоест до част от институциите, чиито данни са взети предвид от ЕСП за съставянето на клетките за показателя за риск ИЗС.
- 476 От друга страна, анализът на самия жалбоподател и статистиките на ЕЦБ се отнасят до фактори, които не са релевантни за претеглянето на показателя за риск ИЗС.
- 477 Всъщност съгласно член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63, когато ЕСП претегля показателя за риск ИЗС, той трябва да вземе предвид показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, приложим за съответната институция съгласно член 6, параграф 5, буква а) от този делегиран регламент.
- 478 При все това нито различните фактори в анализа на самия жалбоподател на показателите за риск, а именно съотношението на базовия собствен капитал от първи ред, съотношението на целия собствен капитал, съотношението на капитала от първи ред, съотношението на необслужваните заеми [non-performing loan quote (NPL)], съотношението на покритие, съотношението на гратисен период (forbearance) и съотношението на необслужваните експозиции [non-performing exposures (NPE)], нито факторите в статистиките на ЕЦБ, а именно съотношението на целия собствен капитал, съотношението на собствения капитал от първи ред и съотношението на ливъридж, са включени в член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 или в член 6, параграф 5, буква а) от този делегиран регламент.
- 479 Поради това твърденията за наличие на шестото основание във втората му част трябва да бъдат отхвърлени.

в) По третата част, отнасяща се до нарушение на член 20 от Хартата и на принципа на равно третиране

- 480 Жалбоподателят твърди, че прилагането за него на корекционния коефициент [поверително] за показателя за риск ИЗС води до необоснована разлика в третирането спрямо институции, които получават [поверително] за показателя за риск ИЗС, поради което обжалваното решение нарушава член 20 от Хартата и принципа на равно третиране.
- 481 По-специално, членството в ИЗС било обстоятелство, което прави всички засегнати институции сравними, и нямало обективен критерий, който да може да обоснове разлика в третирането между различните институции, включени в една ИЗС. Показателят за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ не бил подходящ критерий, както е изложено в рамките на петото основание.
- 482 Освен това прилагането на корекционния коефициент [поверително] за жалбоподателя представлявало явно неподходящо разграничение с оглед на вероятността той да не изпълни задълженията си, да бъде реструктуриран и да трябва да прибегне до ЕФП.
- 483 ЕСП оспорва тези доводи.
- 484 От една страна, както бе посочено в точки 160—163 по-горе, жалбоподателят не може да поддържа, че всички институции, включени в една ИЗС, се намират в сходно положение.

485 От друга страна, както бе констатирано в точка 165 по-горе, данните за показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, използвани за претегляне на показателя за риск ИЗС между различните институции, членуващи в една ИЗС, представляват обективни критерии, които освен това са в съответствие с една от целите на ЕМП, а именно насърчаване на институциите да възприемат по-малко рисково поведение.

486 Съответно с оглед на цитираната в точка 159 по-горе съдебна практика твърденията за наличие на шестото основание в третата му част трябва да бъдат отхвърлени.

г) По четвъртата част, отнасяща се до нарушение на принципа на добра администрация

487 Четвъртата част се подразделя на две оплаквания.

1) По първото оплакване: ЕСП не мотивирал надлежно обжалваното решение

488 Жалбоподателят поддържа, че в обжалваното решение ЕСП не обяснява надлежно, от една страна, причините, поради които е подходящо да се създадат три клетки за претеглянето на показателя за риск ИЗС вместо например две или пет клетки, и от друга страна, защо корекционният коефициент за първата клетка трябва да бъде 5/9, а този за втората клетка — 7/9, за да „разграничи последиците от членството в [ИЗС] в зависимост от допълнителните фактори, свързани със степента на риск на институциите“.

489 ЕСП оспорва тези доводи.

490 Следва да се отбележи, че жалбоподателят повтаря по същество част от доводите, които е изтъкнал относно стъпка 4 в подкрепа на третото оплакване по петата част от второто основание.

491 Следователно по същите съображения като изложените в точки 407—409 по-горе първото оплакване по четвъртата част от шестото основание трябва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване: ЕСП не изпълнил задължението си за провеждане на разследване

492 Жалбоподателят поддържа, че като го е разпределил в клетка [*поверително*] за показателя за риск ИЗС, ЕСП не е взел предвид напълно, стриктно и безпристрастно всички релевантни факти. Всъщност той не разгледал по какъв начин членовете на ИЗС, в която е включен жалбоподателят, се ползват от предоставената от нея защита. Също така той не проверил дали и в каква степен член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 може да обоснове съставянето на клетка и разграничение, основано на риска, спрямо останалите членове на ИЗС, към която принадлежи жалбоподателят. Същото се отнасяло и до разглеждането на въпроса дали и в каква степен рисковият профил на жалбоподателя и други обстоятелства по случая обосновават разпределение, което би било по-благоприятно за него.

- 493 В този контекст ЕСП допуснал и грешки в преценката. Всъщност процесът на разпределяне в клетки водел до погрешни резултати, по-специално в случай на сливане на две институции, принадлежащи към една ИЗС. В такъв случай разпределението на другите институции в клетките щяло да бъде променено, тъй като щяло да има по-малко институции за разпределяне в различните клетки, при положение че определящите критерии за признаването на показателя за риск ИЗС, посочени в член 6, параграф 7 от Делегиран регламент 2015/63, оставали непроменени.
- 494 ЕСП оспорва тези доводи.
- 495 Принципът на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата, задължава институциите и органите на Съюза да разглеждат внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. в този смисъл решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14, и от 23 септември 2009 г., Естония/Комисия, T-263/07, EU:T:2009:351, т. 99 и цитираната съдебна практика).
- 496 В случая следва да се отбележи, първо, че при претеглянето на показателя за риск ИЗС ЕСП може да вземе предвид само факторите, посочени в член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63, а именно показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“ по смисъла на член 6, параграф 5, буква а) от този делегиран регламент.
- 497 Второ, ЕСП е длъжен да изчислява показателя за риск ИЗС въз основа на данните, предоставени от институциите в съответствие с член 14 от Делегиран регламент 2015/63.
- 498 При това положение ЕСП не може да бъде упрекат, че при изчисляването на предварителната вноска на жалбоподателя не е взел предвид изтъкнати от последния обстоятелства като посочените в точка 492 по-горе, които не са предвидени в член 7, параграф 4 или член 14 от Делегиран регламент 2015/63.
- 499 Трето, следва да бъде отхвърлено оплакването, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил клетките за претеглянето на показателя за риск ИЗС.
- 500 Най-напред, от точки 159—165 по-горе следва, че ЕСП може да направи разграничение между членовете на дадена ИЗС, за да прецени рисковия профил на различните институции за целите на изчисляването на тяхната предварителна вноска.
- 501 На следващо място, както е видно от анализа на петото основание по-горе, ЕСП е можел да направи тези разграничения въз основа на критерия, посочен в член 7, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63, съгласно който ЕСП претегля показателя за риск ИЗС въз основа на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“.
- 502 На последно място, жалбоподателят не представя пред Общия съд никакви конкретни доказателства, с които да оспори прилагането на този критерий.
- 503 Четвърто, както обяснява по същество ЕСП, без жалбоподателят да оспорва това, ако две членуващи в една ИЗС институции се слоят, това обстоятелство води до намаляване на броя на институциите, които трябва да бъдат разпределени в клетките, установени за претегляне на показателя за риск ИЗС, и това автоматично ще бъде взето предвид при

окончателното изчисляване на последния показател за риск, при условие че сливането е осъществено преди края на референтната година, посочена в член 14 от Делегиран регламент 2015/63.

504 Ето защо твърденията за наличие на шестото основание в четвъртата му част трябва да бъдат отхвърлени.

д) Заключение по шестото основание

505 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на шестото основание трябва да бъдат отхвърлени.

5. По осмото основание: нарушение на членове 16 и 52 от Хартата поради неподходящия множител за корекции за риск

506 Жалбоподателят поддържа, че приложените за него множители за корекции за риск, а именно множителят, приложен за него с оглед на изчисляване на неговата предварителна вноска на основата на съюза, и този, приложен за него с оглед на изчисляването на тази вноска на национална основа, не съответстват на неговия рисков профил, поради което обжалваното решение нарушава член 16 от Хартата, както и принципа на пропорционалност, закрепен в член 52, параграф 1 от нея.

507 Жалбоподателят твърди по-специално, че разполага с добра капитализация и положителен рисков профил. Съответно вероятността да бъде реструктуриран, била малка. Това личало по-специално от тълкуването на резултатите от извършения от самия него анализ, както и от статистиките на ЕЦБ въз основа на наличната през 2019 г. информация.

508 Освен това, що се отнася до показателя за риск ИЗС, ЕСП не посочил никаква обективна причина на жалбоподателя, за да обоснове разпределянето му в клетка *[поверително]*, въпреки пълната защита, предоставена от ИЗС, към която той принадлежи. Това водело до предварителна вноска *[поверително]*, поради което обжалваното решение нарушавало член 16 от Хартата, принципа на пропорционалност и член 20 от Хартата.

509 ЕСП оспорва тези доводи.

510 Като начало следва да се констатира, че жалбоподателят само се позовава на нарушения на принципите, закрепени в членове 16 и 20 от Хартата, и на принципа на пропорционалност, без да излага целенасочени доводи относно тези принципи.

511 Съответно с оглед на цитираната в точка 217 по-горе съдебна практика доводите на жалбоподателя трябва да бъдат отхвърлени, доколкото се отнасят до нарушението на посочените принципи.

512 Освен това и при всички положения, доколкото тези доводи трябва да се разбират в смисъл, че жалбоподателят в действителност поддържа, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е определил множителите за корекции за риск за него, следва да се отбележи следното.

- 513 На първо място, що се отнася до оплакването, че ЕСП е разпределил жалбоподателя в неправилна клетка във връзка с показателя за риск ИЗС, то следва да бъде отхвърлено по същите причини като изложените в точки 500—502 по-горе.
- 514 На второ място, жалбоподателят не може да се позовава на собствения си анализ на показателите за риск, за да оспори изчисляването на приложените за него множители за корекции за риск. От една страна, от съображение 112 от обжалваното решение следва, че ЕСП е взел предвид шестнадесет показателя за риск при изчисляването на предварителните вноски. Анализът на жалбоподателя обаче се отнася до един от тези шестнадесет показателя, а именно съотношението на базовия собствен капитал от първи ред. От друга страна, в този анализ жалбоподателят се сравнява с шест други германски институции. За сметка на това, както следва от приложение II към обжалваното решение, ЕСП е взел предвид данните за 1 627 институции, за да изчисли предварителната му вноска на основата на съюза, и данните за 776 институции, за да изчисли тази вноска на национална основа.
- 515 Също така жалбоподателят не може да се основава на статистиките на ЕЦБ, за да оспори изчисляването на приложените за него множители за корекции за риск. От една страна, тези статистики се отнасят само до два от шестнадесетте показателя за риск, които ЕСП е взел предвид при изчисляването на предварителните вноски, а именно „съотношението на базовия собствен капитал от първи ред“ и съотношението на ливъридж. От друга страна, посочените статистики се отнасят само до 113 институции, тоест до част от институциите, чиито данни са взети предвид от ЕСП за целите на това изчисление.
- 516 С оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на осмото основание трябва да бъдат отхвърлени.

6. По деветото основание: нарушение на членове 16, 20, 41 и 52 от Хартата поради явни грешки в преценката

- 517 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил правото си на преценка и поради това е нарушил членове 16, 20 и 41 от Хартата, както и принципа на пропорционалност, закрепен в член 52 от нея, поради множество явни грешки в преценката, които е допуснал при изчисляването на предварителната вноска на жалбоподателя.
- 518 На първо място, ЕСП не отчетел надлежно, нито установил:
- въздействието, което процикличните вноски могат да имат върху финансовото състояние на институциите при определянето на годишното целево равнище, предвидено в член 69, параграф 2 от Регламент № 806/2014,
 - показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“,
 - показателя за риск ИЗС,
 - преобразуването на теглото на показателите за риск в рамките на група показатели за риск в случай на неприлагане на някои показатели за риск.

- 519 На второ място, показателите за риск, както и относителните тегла съгласно Делегиран регламент 2015/63 допусkali съставяне на клетки и групиране в клетки, водещи до тежест за жалбоподателя, която е явно необоснована по същество, непропорционална и дискриминационна. Както е посочено в рамките на седмото основание, приложение I към този делегиран регламент водело до положение, при което диапазонът на максималните и минималните стойности е несъразмерно широк за първата и последната клетка, няколко клетки са празни, а в други очевидно има твърде голям брой институции. В това отношение ЕСП нарушил правото си на преценка и не извършил корекциите на предварителните вноски, налагани от принципите на равно третиране и на пропорционалност.
- 520 ЕСП оспорва тези доводи.
- 521 Най-напред, следва да се констатира, че жалбоподателят само се позовава на нарушения на принципите, закрепени в членове 16, 20 и 41 от Хартата, и на принципа на пропорционалност, закрепен в член 52 от нея, без да излага самостоятелни и целенасочени доводи относно тези принципи.
- 522 Съответно с оглед на цитираната в точка 217 по-горе съдебна практика доводите на жалбоподателя трябва да бъдат отхвърлени, доколкото се отнасят до нарушението на посочените принципи.
- 523 На следващо място, доколкото жалбоподателят поддържа, че ЕСП е допуснал явни грешки в преценката при съставянето на клетките и при разпределянето на институциите в тях, това оплакване не е подкрепено с конкретни доводи. По-специално, жалбоподателят не уточнява как предоставеното на ЕСП право на преценка е свързано с факторите, посочени в точка 518 по-горе, нито как точно ЕСП е трябвало да отчете тези фактори.
- 524 Също така, макар жалбоподателят да упреква ЕСП, че е пропуснал да извърши „необходимите индивидуални корекции“ на резултатите от прилагането на математическата формула в точка 2 от „Стъпка 2“ от приложение I към Делегиран регламент 2015/63, които съответстват на принципа на равно третиране и на пропорционалност, той не уточнява естеството на такива корекции.
- 525 На последно място, жалбоподателят излага двусмислени доводи относно метода на разпределяне в клетки. От една страна, като препраща към доводите си, изложени в рамките на седмото основание, той упреква ЕСП, че не е признал, че прилагането на стъпка 2 води до непропорционално широк диапазон на стойности за първата и последната клетка, че различни клетки са празни и че в първите клетки очевидно има твърде голям брой институции. Съответно с оплакването си жалбоподателят намеква, че според него методът на разпределяне в клетки не е в съответствие с правните норми от по-висок ранг, без обаче да повдига възражение за незаконосъобразност в рамките на настоящото основание. Такова възражение обаче трябва да бъде повдигнато ясно, за да се позволи на издалия акта орган да защити законосъобразността му (вж. в този смисъл определение от 20 януари 2009 г., Sack/Комисия, C-38/08 P, EU:C:2009:21, т. 21 и 22). От друга страна, жалбоподателят упреква ЕСП, че поради същите мотиви е нарушил предписанията на приложение I към Делегиран регламент 2015/63. При тези обстоятелства е невъзможно Общият съд да установи точно обхвата на доводите на жалбоподателя в това отношение и да се произнесе по основателността им.

526 Съответно с оглед на изложеното по-горе твърденията за наличие на деветото основание трябва да бъдат отхвърлени.

7. По единадесетото основание: нарушение на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и несъвместимост на членове 69 и 70 от Регламент № 806/2014 с нормите от по-висок ранг

527 Безспорно е, че жалбоподателят изтъква единадесетото основание за първи път в репликата. Въпреки това той счита, че това основание е допустимо, доколкото почива на фактически и правни обстоятелства, които са възникнали в хода на съдебното производство. Всъщност необходимата информация, за да се установи дали годишното целево равнище надхвърля горната граница от 12,5 % от крайното целево равнище, предвидена в член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014, била доведена до знанието му с Решение SRB/ES/2022/18 на ЕСП от 11 април 2022 година за изчисляване на предварителните вноски за 2022 г. в ЕФП.

528 ЕСП иска, от една страна, настоящото основание да бъде обявено за недопустимо поради просрочие и от друга страна, да бъде отхвърлено по същество.

529 Съгласно член 84, параграф 1 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството, или с тях се доразвива основание, което е изтъкнато преди това изрично или имплицитно в исковата молба или жалбата и с което са в тясна връзка (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, EU:T:2020:471, т. 87 и цитираната съдебна практика).

530 От една страна, е безспорно обаче, че в описателния документ, споменат в точка 326 по-горе, ЕСП е посочил размера на прогнозираното от него крайно целево равнище под формата на диапазон между 70 милиарда и 75 милиарда евро за целите на определянето на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2021 г. От друга страна, от жалбата е видно, че жалбоподателят е могъл да се запознае с този документ, преди да подаде жалбата, тъй като го посочва в рамките на доводите, изтъкнати от него в подкрепа на второто основание.

531 При това положение жалбоподателят не може да твърди, че фактическите обстоятелства, на които се позовава в подкрепа на единадесетото основание и които обосновавали представянето на това основание на етапа на репликата, не са му били известни към момента на подаване на жалбата.

532 Освен това жалбоподателят не поддържа, че настоящото основание доразвива вече изложено основание.

533 При това положение твърденията за наличие на единадесетото основание трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

534 Освен това, дори да се предположи, че твърденията за наличие на единадесетото основание са допустими, Общият съд не би бил в състояние да прецени тяхната основателност. Всъщност, както следва от точки 308—340 по-горе, обжалваното решение е опорочено поради липса на мотиви относно определянето на годишното целево равнище за периода

на плащане на вноски за 2021 г. и трябва да бъде отменено на това основание. Такава липса на мотиви обаче не позволява на Общия съд да разгледа основателността на твърденията за наличие на единадесетото основание.

В. Заключение

535 От всичко изложено по-горе следва, че твърденията за наличие на второто основание в третата му част са основателни, но че твърденията за наличието му в останалите му части, както и твърденията за наличие на всички останали изтъкнати основания трябва да бъдат отхвърлени. Тъй като третата част от второто основание сама по себе си може да основе отмяната на обжалваното решение, последното следва да бъде отменено в частта, в която се отнася до жалбоподателя.

V. По ограничаването на действието на съдебното решение във времето

536 ЕСП иска от Общия съд в случай на отмяна на обжалваното решение да запази неговите правни последици до замяната му или поне за период от шест месеца, считано от датата, на която съдебното решение е влязло в сила.

537 В съдебното заседание жалбоподателят посочва по същество, че не се противопоставя на това искане, доколкото обжалваното решение ще бъде отменено поради съществено процесуално нарушение.

538 Следва да се припомни, че съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Съдът може да определи, ако счете за необходимо, онези от правните последици на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни.

539 В тази насока от съдебната практика следва, че по съображения за правна сигурност правните последици на подобен акт могат да бъдат запазени по-специално когато непосредствените последици от неговата отмяна биха довели до сериозни отрицателни последици и когато законосъобразността на обжалвания акт се оспорва не поради неговата цел или съдържание, а по съображения за съществено процесуално нарушение (вж. решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 175 и цитираната съдебна практика).

540 В случая при приемането на обжалваното решение са допуснати съществени процесуални нарушения. За сметка на това в настоящото производство Общият съд не е установил грешка, която да засегне материалната законосъобразност на това решение.

541 Освен това, подобно на постановеното от Съда в решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП (C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 177), следва да се констатира, че да се постанови отмяната на обжалваното решение, без да се предвиди запазване на неговото действие до замяната му с нов акт, би могло да накърни прилагането на Директива 2014/59, на Регламент № 806/2014 и на Делегиран регламент 2015/63, които са съществена част от банковия съюз, допринасящ за стабилността на еврозоната.

542 При това положение последиците на обжалваното решение в частта, в която се отнася до жалбоподателя, следва да се запазят до влизането в сила в разумен срок, който не може да надвишава шест месеца, считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение, на ново решение на ЕСП за определяне на предварителната вноска на жалбоподателя в ЕФП за периода на плащане на вноски за 2021 г.

VI. По съдебните разноски

543 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, ЕСП следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя в съответствие с искането на последния.

544 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение SRB/ES/2021/22 на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 14 април 2021 година за изчисляване на предварителните вноски за 2021 г. в Единния фонд за реструктуриране в частта, в която се отнася до Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2) **Запазва последиците на Решение SRB/ES/2021/22 в частта, в която се отнася до Landesbank Baden-Württemberg, до влизането в сила в разумен срок, който не може да надвишава шест месеца, считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение, на ново решение на ЕСП за определяне на предварителната вноска на тази институция в Единния фонд за реструктуриране за периода на плащане на вноски за 2021 г.**
- 3) **ЕСП понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Корнезов

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 декември 2023 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора	2
II. Обжалваното решение	2
III. Искания на страните	5
IV. От правна страна	5
A. По възраженията за незаконосъобразност на членове 4—9 и 20 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него	7
1. По четвъртото основание: възражение за незаконосъобразност на членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, доколкото нарушавали принципите на ефективна съдебна защита и на правната сигурност	7
а) По първата част, отнасяща се до твърдяно нарушение на принципа на ефективна съдебна защита	7
б) По втората част, отнасяща се до твърдяно нарушение на принципа на правната сигурност	11
1) По първото оплакване, а именно че членове 4—9 от Делегиран регламент 2015/63, както и приложение I към него не позволявали на институциите предварително да изчисляват предварителните си вноски	11
2) По второто оплакване, а именно че Комисията е можела да установи друга методика за изчисляване на предварителните вноски	18
3) По третото оплакване, а именно нарушение на член 12 от Регламент № 2016/1011	20
в) Заключение по четвъртото основание	20
2. По петото основание: възражение за незаконосъобразност на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63, доколкото с него се нарушавали редица норми от по-висок ранг	20
а) По първата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 и с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013	20
б) По втората част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“ и принципа на равно третиране	22
1) По първото оплакване: нарушение на „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“	23
2) По второто оплакване: неспазване на принципа на равно третиране	24

в)	По третата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с принципа на правната сигурност	26
г)	По четвъртата част: несъвместимост на член 7, параграф 4, втора алинея от Делегиран регламент 2015/63 с принципа на пълно отчитане на фактите	27
д)	Заклучение по петото основание	27
3.	По седмото основание: възражение за незаконосъобразност на членове 6, 7 и 9 от Делегиран регламент 2015/63, както и на приложение I към него, доколкото с тях се нарушавали редица норми от по-висок ранг	27
4.	По десетото основание: възражение за незаконосъобразност на член 20, параграф 1, първо и второ изречение от Делегиран регламент 2015/63, доколкото нарушавал член 103, параграф 7 от Директива 2014/59 и „принципа на изчисляване на вноските в съответствие с риска“	33
Б.	По основанията, свързани със законосъобразността на обжалваното решение	35
1.	По първото основание: нарушение на член 81, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 3 от Регламент № 1	35
2.	По второто основание: липса на мотиви	37
а)	Предварителни бележки	37
б)	По първата част, отнасяща се до езика на автентичния текст на обжалваното решение	39
в)	По втората част, отнасяща се до сложността на мотивите за изчислението на предварителната вноска	40
г)	По шестата част, отнасяща се до затаяването на данните на другите институции	41
д)	По третата част, отнасяща се до мотивите за годишното целево равнище	43
е)	По четвъртата част, отнасяща се до непълнотата на мотивите за основната годишна вноска	48
ж)	По петата част, отнасяща се до непълнотата на мотивите за коригирането на основната годишна вноска спрямо риска	50
1)	По първото оплакване, отнасящо се до невъзможността да се провери дали всички съответни институции дължат вноската, коригирана в зависимост от рисковия профил	50
2)	По второто оплакване, отнасящо се до отчитането на показателя за риск „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“	51
3)	По третото оплакване, отнасящо се до мотивите за стъпки 1—6 от коригирането на основната годишна вноска спрямо рисковия профил на жалбоподателя	52

i) Стъпка 1	52
ii) Стъпка 2	53
iii) Стъпка 3	55
iv) Стъпка 4	55
v) Стъпка 5	57
vi) Стъпка 6	58
з) По седмата част, отнасяща се до наличието на непубликуваните междинни решения	60
и) Заключение по второто основание	62
3. По третото основание: нарушение на правото на ефективна съдебна защита поради непроверимостта на обжалваното решение	62
4. По шестото основание: нарушение на редица разпоредби на първичното и вторичното право поради прилагането за жалбоподателя на множител за показателя за риск ИЗС	63
a) По първата част, отнасяща се до нарушение на член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013 и на член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59	63
б) По втората част, отнасяща се до нарушение на член 16 от Хартата и на принципа на пропорционалност	64
в) По третата част, отнасяща се до нарушение на член 20 от Хартата и на принципа на равно третиране	65
г) По четвъртата част, отнасяща се до нарушение на принципа на добра администрация	66
1) По първото оплакване: ЕСП не мотивирал надлежно обжалваното решение	66
2) По второто оплакване: ЕСП не изпълнил задължението си за провеждане на разследване	66
д) Заключение по шестото основание	68
5. По осмото основание: нарушение на членове 16 и 52 от Хартата поради неподходящия множител за корекции за риск	68
6. По деветото основание: нарушение на членове 16, 20, 41 и 52 от Хартата поради явни грешки в преценката	69
7. По единадесетото основание: нарушение на член 70, параграф 2 от Регламент № 806/2014 и несъвместимост на членове 69 и 70 от Регламент № 806/2014 с нормите от по-висок ранг	71

В. Заключение	72
V. По ограничаването на действието на съдебното решение във времето	72
VI. По съдебните разноски	73